

hên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

Bộ mới - Số 45
Phát hành tháng 03-2003

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

Ban Sáng lập

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

Ban Phụ Trách

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tỉnh
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số
Xuân, Hạ, Thu, Đông

Bài vở, thư từ xin gửi về
Nguyễn Trung Thoại
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3 Canada
ĐT (514-379-4000)

HÌNH BÌA

Tr. Trương Văn Thanh
Số 1 Tân Tâm (1930-2002)

RƯỢU

LỜI BP : "Tôi đã nói hơi nhiều về chuyện rượu vì thứ này là nguyên nhân của nhiều tội lỗi, bệnh hoạn, khổ sở. Nó là mối nguy hại lớn nhất cho cá nhân và quốc gia". (Đường Thành Công trang 97)

*Trong "Đường Thành Công" BiPi đã viết
Hiểm trở thứ hai cần thiết tránh xa
Chớ nghiện vào kéo hại cả đời ta
Như thuốc độc gây hiểm nguy là "Rượu".*

*Từng ly nhỏ lai rai làm bộ điệu
Rối tí tí... ngất ngưỡng giọng tiên ông:
"Nam vô tửu như kỳ vô phong" (1)
Là tới lúc mình trở nên vô dụng.*

*Một ly "cung!, ... rồi cả chai cũng "cụng!"
Vấp cột đèn lại tưởng vấp cây tre
Về tới nhà thì chớ được ăn chè
Là chứng tỏ mình không còn chí khí.*

*Khi say rượu tự nhiên đâm rối trí
Nói huyền thiên, xử sự thiếu khoan dung
Chân thấp chân cao... đáng điệu khật khùng
Mất lơ láo, và áo quần xóch xếch.*

*Các bọm nhậu giải phiền bằng phương sách
Dục phá thành sấu dụng tửu binh", (2)
Nhưng tửu cuồng là chẳng trọng chính mình (3)
Chẳng tự trọng thì còn ai kính trọng !*

*Người Hướng đạo là tấm gương cuộc sống
Nghĩ sâu xa "tửu huấn" của BiPi (4)
Chớ say xưa, mang tiếng "chẳng ra gì"
Đời diều cọt : kia một "con sấu rượu".*

Tuấn Việt

1. Nam vô tửu như kỳ vô phong : đàn ông không uống rượu như lá cờ không có gió.
2. Dục phá thành sấu dụng tửu binh: muốn phá được bức thành u sấu thì phải dùng thứ lính rượu.
3. Tửu cuồng : quá say rượu có cử chỉ và ngôn ngữ như kẻ điên rồ
4. Tửu huấn : lời khuyên không nên uống rượu

Lá Thư Mùa Xuân

Lời mở đầu - Năm Mới Quý Mùi - Ban Phụ trách chúng tôi xin **Kính Chào Mừng** Quý Trưởng, các anh chị em Hướng-đạo Việt-Nam, các Thân hữu độc giả của Liên-lạc và đặc biệt xin cảm ơn những chân tình Quý Vị đã dành cho chúng tôi qua vô số những cánh thiệp xinh đẹp, thư, e-mail, quà cáp và ... nhiên liệu nữa.

Mừng cho Liên-lạc bước qua mùa Xuân thứ 12 : Thi-sĩ Xuân-Diệu than : " Xuân đang tới, nghĩa là.Xuân đang qua, Xuân còn non nghĩa là Xuân sẽ già ! Chóng thật. Cùng với thời gian, 4 số Xuân, Hạ, Thu, Đông phát hành đúng hạn kỳ. Đó là nhờ sự nuôi dưỡng, gom bài, góp ý, và nhất là Tình Anh Chị Em Hướng-đạo gắn bó với nhau. Hiện nay thì xuôi giông như vậy, nhưng tương lai ra sao ? Còn "Tuỳ Duyên" ! và Xuân-Diệu ngậm ngùi : " Lòng tôi rộng nhưng lượng Trời củ chặt, Không cho dài thời trẻ của nhân gian". Thêm một điểm đặc biệt của Liên-lạc nữa, là có một ít ân-nhân đóng góp những tế nhị ẩn danh, ẩn tài, ẩn tích, mà anh em chúng tôi gọi đó là những "chiến-sĩ vô danh " của tờ Liên-lạc.

Trong thời gian qua, muốn cải tiến tờ Liên-lạc, chúng tôi có tham khảo ý kiến nhiều Trưởng độc-giả. Khen cũng có mà ... chê cũng có, có cả "trách khéo" lẫn "mắng yêu" ! Đó là những lời góp ý thẳng thắn, thành thật. Chúng tôi xin ghi nhận và vô cùng biết ơn. Rồi chúng tôi tự kiểm : Ủa, ai biểu làm báo dở làm chi, báo hay thì đâu tới nỗi ?

Trẻ trung hoá tờ Liên-Lạc ? Rất nên. Chúng tôi có nhiều hy vọng và mong ước nơi giới TRẺ. Họ có lòng và tâm hồn mở rộng, phóng khoáng và bao dung.Họ biết học hỏi, biết tìm tòi, biết lắng nghe ý kiến xây dựng của người khác.Đã có vài ba Trưởng Trẻ gửi bài về cho Liên-lạc, những người mới bắt đầu viết là những người dễ thương nhất, tôi còn nhớ trong thư gửi kèm bài, họ nhắn khè, rụt rè viết : " ...bài em viết còn dở lắm, Trưởng xem thấy được thì đăng, còn không thì bỏ qua một bên, nhường chỗ cho người khác ..." Đọc sao mà thấy thương chi lạ ! Tôi còn nhớ mãi một Trưởng trẻ, Tr. T.A.M. chủ biên tờ Khai Phá (Oregon) đã có lần than : " Các Trưởng cứ khen hoài tờ Khai Phá, nhưng quý Trưởng không chịu gửi bài, vắng gửi nhiên liệu thì làm sao mà Khai Phá tiếp tục được" ?

Có Trưởng lại nêu ý kiến : nên thêm bài viết tiếng Pháp, tiếng Anh ... để các Trưởng trẻ không đọc và hiểu được tiếng Việt rành, có cơ hội góp phần và lãnh hội những bài viết của Liên-lạc, nhất là kinh nghiệm, những gương tốt của các Trưởng thế hệ đàn anh lưu lại. Đây là một đề nghị hợp lý, nhưng chúng tôi thăm nghĩ rằng Nội-san Trưởng (do HĐTU/HĐVN phát hành) có thể làm được, và đang làm, vì có một lực lượng Trưởng trẻ hùng hậu đang sinh hoạt ở các đơn-vị, với phương-tiện "có thể có và đang có " của một Phong trào. Còn Liên-lạc tự thấy không kham nổi, vì thiếu nhân lực. Muốn làm được như vậy thì toà soạn phải có ít nhất là 3 người, trong đó phải có 2 trưởng trẻ, giỏi sinh ngữ, năng động và chịu khó. Liên lạc phải tăng số trang để đáp ứng nhu cầu ; Những điều kiện đó, ngoài khả năng hiện hữu của chúng tôi. Thôi thì hãy ghi nhận ý-kiến này, và chờ khi nào Chủ-biên (kiêm tùy phái, kiêm đánh máy, kiêm năn-ni-viên và kiêm những việc mà thiên hạ chê không ai làm) trúng số Lotto, khi ấy Liên lạc sẽ chiêu hiền đãi sĩ, viết bài có trả nhuận bút đảng hoàng, có tiếng Pháp, tiếng Anh, tiếng Đức, và Liên-lạc sẽ "phát không" gửi biếu mọi người, để cho H.Đ. Thế giới "lác mắt" ngán chơi ! Còn bây giờ thì Liên-lạc "cẩn răng" có chi xài nấy (mà cũng ngắt ngư con tàu đi rồi). Cũng có người thấy L.L. ngắt ngư thì đề nghị "thu hẹp chiến trường", nghĩa là mỗi năm phát hành 2 số thay vì 4 số như hiện nay, hãy "an phận thủ thường" trong nhiệm-vụ Liên-Lạc đúng như tôn chỉ của một Bản Tin cố hữu. Như vậy, nếu vẫn không xuôi chèo mát mái thì (xin bịt kín hai tai lại) dẹp tiệm !

Trong một phiên họp, anh em hỏi Ngựa : "Rúa thì mần răng chữ anh Thoại hè !" Ngựa tui đứng dậy thẳng thắn nói : Nếu là "báo thường" thì tui đã buông ra từ lâu rồi, nhưng là báo Hướng-đạo, tui "gồng" cho đủ 10 năm gọi là đền đáp phần nào công ơn Phong trào đã dạy dỗ tui. Rồi cũng do một lời hứa với chú em Hoàng-Ngọc-Châu tui lại nhận tiếp được Liên lạc thêm "một nhiệm kỳ" 2 năm giúp H.N.C. cho đến kỳ Hẹn mặt Hướng-đạo Trưởng-niên ở Orlando năm 2004. Thôi, xin anh em nghe tui : "**Còn Nước Còn Tát ,Tối Đầu Hay Đố** " Rúa mới là Hướng-đạo.

Liên-Lạc

THÔNG-CÁO

VỀ HỘI-NHỊ QUỐC-TẾ TRƯỞNG VÀ HỌP MẶT HƯỚNG-ĐẠO TRƯỞNG NIÊN - 2004

Do Quyết-định của Đại-Hội Hướng-đạo Trưởng-Niên ngày 02-7-02 tại Houston (Texas, H.K.), một cuộc Họp Mặt Hướng-đạo Trưởng-niên sẽ được tổ chức vào mùa Hè năm 2004 tại Orlando, Florida.

Mục đích cuộc Họp Mặt nhằm ba mục tiêu chính yếu :

1. Tạo dây thân ái giữa các anh chị em H.Đ. Trưởng niên V.N. khắp Thế giới, trong bầu không khí vui chơi, thoải mái cùng với gia đình.
2. Thảo-luận : Hướng-đạo Trưởng-niên có thể làm những gì để giúp các đơn-vị HĐVN tại địa-phương.
3. Tương quan giữa một đơn-vị "HĐTrN." (Làng, Xóm) với một đơn vị "HĐVN" (Liên-đoàn, Đơn-vị biệt-lập) : Đóng tiền và ghi danh họp lễ hằng năm như nhau.

Thêm vào đó, một Hội-nghị Quốc-tế Trưởng HĐVN do Hội-đồng Trung Ướng HĐVN tổ chức cùng thời gian và địa điểm với cuộc Họp Mặt Trưởng Niên nói trên, với mục đích :

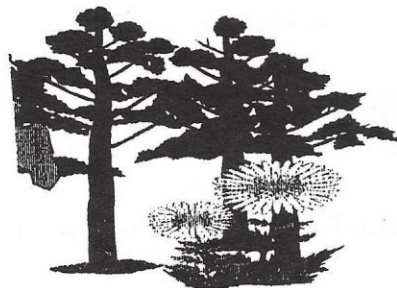
"Thảo-luận những đề tài liên quan đến việc Phát-triển Phong-trào HĐVN"

- Thời-gian : Từ ngày 01 tháng 7 đến ngày 07 tháng 7 năm 2004
- Tại : Fort Wilderness, Disney World, Orlando, Florida.
- Thành phần tham dự : Các Trưởng HĐVN, các đơn-vị HĐ Trưởng niên, các thành viên thuộc các Làng Xóm HĐTr.N. và gia đình.
- Ngoài ra Ban Tổ-chức sẽ hướng dẫn thăm viếng các thắng cảnh ở Florida, khu giải trí trong và ngoài Disney World.

Mọi chi-tiết liên quan đến Hội-nghị và Họp Mặt nói trên, xin tiếp tục đón xem các Thông cáo trên Báo-chí HĐ, Bản Tin HĐ, Nội-san Trưởng, Bản tin Liên-Lạc, "Trang Nhà " HĐVN, diễn đàn "Vietscout" của HĐVN, hay liên lạc với Trại-Trưởng : Hoàng-Ngọc-Châu , Đ.T. (407) 568-6876, địa chỉ : 20401 Marlin St., Orlando, FL. 32833, USA.
Điện thư : Hngocdongha@yahoo.com

Kính mời các Trưởng HĐVN, các Anh Chị Em trong Đại Gia-Đình HĐTr.N. hãy chuẩn bị ngay từ bây giờ để Mùa Hè năm 2004, chúng ta cùng với con cháu tham gia thật đông, trước là để giải trí, xem như một cuộc đi nghỉ hè gia đình nhưng với một chi phí "Rất Hướng-Đạo", sau là để chúng tỏ lực lượng hùng hậu và đoàn kết của Phong-trào chúng ta.

Thân kính chào Quý Trưởng và các Anh Chị Em .

Orlando, ngày 01 tháng 1 năm 2003

T.M. Ban Tổ-chức

Trại-Trưởng :

Hoàng-Ngọc-Châu

(Văn-Phòng-Trưởng Hướng-Đạo Trưởng-Niên)

Ngày 5 tháng 10, 2002

TRAO ĐỔI QUAN ĐIỂM VỚI VĂN PHÒNG HĐTG VỀ VẤN ĐỀ TÍN NGƯỠNG TÂM LINH TRONG PHONG TRÀO H.Đ.

Thưa quý Trưởng,

Sau kỳ trại Họp Bạn Thăng Tiến 7 tôi đã có dịp tường trình cùng quý Trưởng Chủ Tịch và Cố vấn Ban Thường Vụ HĐTU trong một điện thư ngày 12-07-2002 về diễn tiến những cuộc trao đổi văn thư đang dở dang giữa Ban TV nhiệm kỳ trước với Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới. Tôi xin tóm tắt sau đây những điểm chính trong những trao đổi ý kiến với VPTG về một vấn đề liên quan đến khía cạnh giáo dục tâm linh trong Phong trào HĐ.

Ngày 15 tháng 6, tôi có viết thư cho Tr. Jacques Moreillon về việc một số Trưởng ở Việt Nam đặt vấn đề về vị trí của giáo dục tâm linh trong sinh hoạt HĐ, từ đó đưa đến vấn đề lựa chọn lời hứa nào để dùng trong các buổi tuyên hứa ?

Điểm này là một khúc mắc lớn trong sinh hoạt HĐ tại quê nhà. Vì những tranh luận chung quanh vị trí của giáo dục tâm linh mà các anh chị em HĐVN đang hoạt động – một cách không chính thức – tại Việt Nam có hai lập trường khác nhau: một số tiếp tục dùng bản văn Lời Hứa của Hội HĐVN áp dụng cho đến năm 1975, mà điều thứ nhất có nêu “bổn phận đối với tín ngưỡng tâm linh”, một số khác chủ trương rằng qui chế duy nhất còn hợp pháp cho HĐVN là “qui chế năm 1946”, và do đó chỉ áp dụng lời hứa năm 1946, trong đó chỉ nói đến việc “Trung thành với Tổ Quốc”, không đề cập đến bổn phận đối với tín ngưỡng tâm linh.

Sau khi dự trại TT7 về, tôi nhận được một văn thư của Tr. Moreillon cho biết là VP/HĐTG muốn trả lời cho các Trưởng ở Việt Nam để giải đáp những thắc mắc và ngộ nhận chung quanh vấn đề tín ngưỡng tâm linh. Trưởng Moreillon đề nghị rằng tôi chuyển bản văn nêu những thắc mắc của các Trưởng về vấn đề này và yêu cầu Tr. Moreillon bình luận. Sau đó Tr. Moreillon sẽ nhờ tôi chuyển văn thư trả lời của VPTG đến các Trưởng ở Việt Nam.

Ngày 12-7, trong văn thư phúc đáp Tr. Moreillon; tôi lập lại một cách chính thức vấn đề được đặt ra với VPTG, đồng thời giới thiệu với VPTG tân Chủ tịch HĐTU/HĐVN là Tr. Nguyễn Văn Thuật. Tôi cũng cho biết sẵn sàng tiếp tục cố vấn cho Tr. Moreillon những khi nào VPTG cần đến.

Ngày 30 tháng 8, Tr. Moreillon viết thư cho biết là vấn đề đòi hỏi được nghiên cứu một cách tường tận và VPTG nhờ Tr. Malek Gabr, Phó Tổng Thư Ký (đặc trách những vấn đề liên quan đến nguyên lý HĐ) thảo một bản văn trình bày lập trường của VPTG. Công việc này đòi hỏi một thời gian và chỉ có thể hoàn tất và khoảng cuối tháng 10.

Trong một văn thư khác cùng ngày. Tr. Moreillon trình bày một số ý kiến với tính cách cá nhân như sau, trong khi chờ đợi quan điểm chính thức do Tr. Malek Gabr soạn thảo :

1) Đúng rằng một số hội Hướng Đạo hiện nay (không nhiều, chủ yếu tại Pháp, Bỉ và Đức) trong Lời hứa không nêu điểm bổn phận đối với tín ngưỡng tâm linh. Những hội này đã được Tổ chức HĐTG công nhận trước thập niên 1930 với sự đồng ý của Baden-Powell, với một lời hứa “nhiệm ý” : được phép ghi hoặc không ghi bổn phận đối với Thượng Đế (nói rộng ra là đối với tín ngưỡng tâm linh). Những hội này được quyền giữ lại lời hứa cũ như là một sự “đã rồi”, nhưng Tổ chức HĐTG đòi hỏi những hội viên mới phải ghi điều khoản về tâm linh trong Lời Hứa.

2) Vấn đề được đặt ra với một số Liên hội HĐ Phi Châu, tại một số nước cựu thuộc địa của Pháp. Nơi đó có một số hội lúc trước liên kết với Hội Eclaireurs de France, một số hội liên kết với Scouts de France. Ủy ban HĐTG cho phép các Hội lúc trước liên kết với EDF (vì vậy trong Lời Hứa không nêu bổn phận tâm linh), được giữ lời hứa “nhiệm ý”, nhất là khi sự kế tục không đứt khoảng.

3) Trong trường hợp một hội Hướng Đạo được thành lập tại Việt Nam , đương nhiên sẽ có vấn đề đặt ra là hội HĐ này có kế thừa một hội HĐ cũ hay không ? Và nếu có, kế thừa hội nào ? Rất có thể Ủy Ban HĐTG sẽ quyết định rằng trong trường hợp này là một hội HĐ mới (như trường hợp Ba Lan và Ethiopia), và những điều kiện *hiện hành* để được chấp nhận làm hội viên của tổ chức thế giới sẽ được áp dụng.

4) Không nên lăm lăm việc *hành đạo* xảy ra trong một số đơn vị HĐ (như HĐ công giáo chẳng hạn), với *niềm tin* vào một tôn giáo không nhất thiết là một tôn giáo nào). Hiến Chương của Tổ chức HĐTG chỉ nói là không thể vừa là Hướng đạo, vừa là vô thần được. Nhưng vị trí của tôn giáo (về việc hành đạo) có rất nhiều khác biệt tùy theo hội HĐ. Không ai bị bắt buộc phải là HĐ, nhưng nếu muốn chọn là HĐ là lựa chọn chấp nhận một chiều hướng tâm linh vượt lên trên con người. Cũng như một người muốn gia nhập một hội bóng đá không thể tự ý sửa đổi luật chơi. Không ai bị bắt buộc phải gia nhập một đội bóng đá. Các hội này chỉ mở rộng cửa, không kỳ thị một ai, cho những người chấp nhận luật chơi của môn này. Phong trào HĐ cũng vậy.

Thưa quý Trưởng,

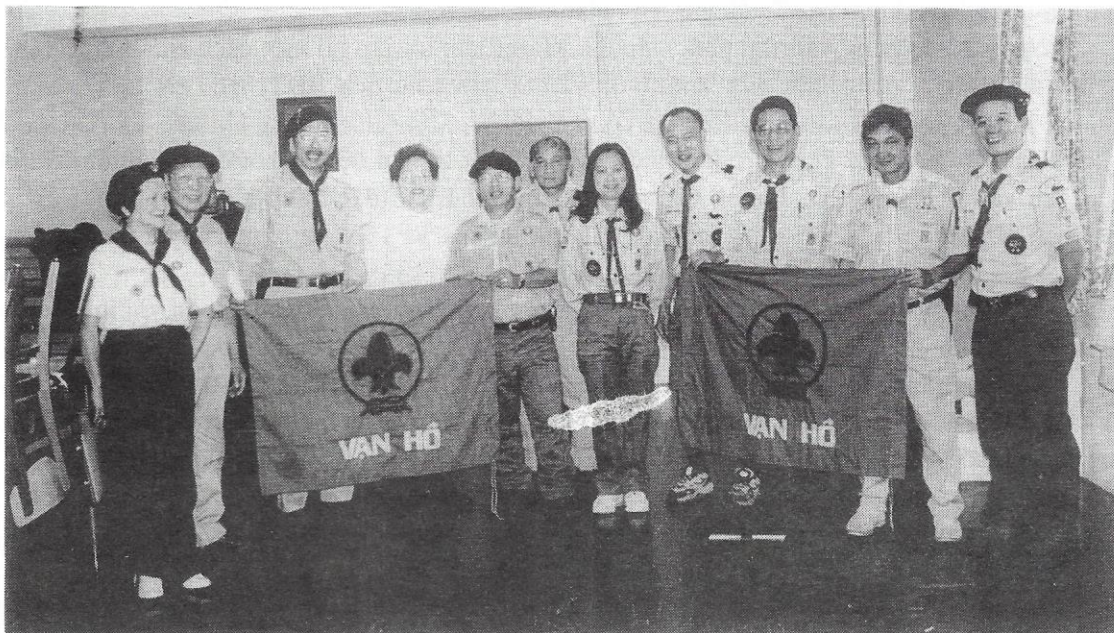
Những điểm nêu trên đây không liên quan trực tiếp đến sinh hoạt hàng ngày của các đơn vị HĐVN tại các nước hiện nay, nhưng theo sự mong muốn của VPTG , tôi phổ biến rộng rãi những điểm bàn cãi trên đến các Trưởng HĐVN để có một số quan điểm chính xác, giúp hiểu rõ tình hình trong khi giao tiếp với một số Trưởng và đơn vị HĐ tại Việt Nam.

Thân chào quý Trưởng.

Vĩnh Đào

ĐẠI GIA-ĐÌNH HƯỚNG-ĐẠO TRƯỞNG-NIÊN HÂN HOAN CHÀO MỪNG ANH CHỊ EM LÀNG VẠN-HỒ

Một Xóm của Làng Vạn-Hồ : Xóm Bắc-Đầu (Hình và chú giải do Tr.Nguyễn-Thanh-Oai gửi cho L.L.) Từ trái qua phải : Tr. Nguyễn-Thị-Biên (nhập thế), A. Thạch-quang-Lân (phu-nhân của Chị Biên), Tr. Vũ-Đức-Nam, C. Phan-Thị-Nam (Bè trên của Tr.Oai), Tr. Châu-Hữu-Thiện (Bào đệ của Chị Châu-thị-Minh), Tr. Nguyễn-Trọng-Bảo (WB), Tr. Huỳnh-Đoan-Trang (WB), Tr. Nguyễn-Minh-Phan (WB), Tr. Nguyễn Thanh-Oai (WB), Tr. Nguyễn-Ngọc-Sáng (RS), Tr. Trinh-Tiến-Triển (WB).

Thư của Trường Nguyễn-Đức-Tùng,
Thư-ký của CLUB 50+ (HĐTÚ/HĐVN)

Ngày 15 tháng 1 năm 2003
Thân gửi các Thành-viên của CLUB 50+,

Thưa Quý Vị, Quý Trường và Quý Anh Chị,
Chúng tôi xin đúc kết đợt đầu cuộc vận động tài chánh của Ban Thường-vụ HĐTÚ/HĐVN dưới hình thức CLUB 50+ và gửi kèm theo đây danh sách những người có một tấm lòng như nhau, là muốn giúp đỡ tài chánh cho Hưởng-đạo Việt-nam. Nhân đây chúng tôi muốn được san sẻ một số suy nghĩ với quý vị và quý Anh Chị.

Chỉ trong một thời gian hai tháng kể từ tin tức loan ra do Bản Tin HĐVN số 2, Club 50+ đã gây quỹ được một số tiền đến **1/3** chỉ tiêu gây quỹ do Tr. Chủ-tịch Nguyễn-văn-Thuất đề ra cho niên khoá 2002-03. Còn gì hiệu quả và vui hơn nữa phải không quý vị và Quý Anh Chị ? Xin hãy A một tiếng lớn cho những người đã mua vé "Bữa Tiệc Đồng Tâm" giúp cho Hưởng-Đạo V.N.

Tr. Cố-Vấn Nguyễn-Trung-Thoại thưởng mà khen rằng Tr. Nguyễn-Đức-Tùng là cha đẻ của CLUB 50+, thì Nguyễn-Đức-Tùng muốn xin mọi người trong CLUB phải xác nhận lại chúng ta là ai (Chắc ai cũng nhớ trong bài hát Người Tình Không Chân Dung của Hoàng-Trọng có câu : Anh là ai ? là ai ? là ai ? là aai ?) Club 50+ không bao gồm những người đồng quan điểm trên nhiều phương diện, vì nếu muốn như vậy Club không có lấy được hai người, vì người hôn phối của mình cũng đâu có đồng ý với nhau luôn luôn được, thế thì còn gây quỹ gì được nữa.

Club 50+ là một đơn vị của Hội-Đồng Trung-Ướng HĐVN, chỉ có một công tác duy nhất là đóng góp tài chánh mà thôi, chứ không phải là một tổ-chức tách riêng, đứng đầu bằng một Thư-ký do Ban Thường-vụ chỉ định chứ không do bầu cử, chúng ta nên ngăn ngừa việc hiểu lầm đây là một Hội trong một Hội. Nói nôm na, chúng ta là một Ban Bảo trợ với mức độ đóng góp khiêm tốn gần như đồng đều. Chúng ta sẽ không bao giờ

nhân danh Club 50+ để góp ý kiến hay phê bình hoạt động của Ban Thường-vụ HĐTÚ/HĐVN. Cá nhân mỗi thành viên Club 50+ hoàn toàn tự do phê bình, đóng góp công sức trong sinh hoạt của HĐVN kể cả việc ra tranh cử các chức vụ trong hệ thống lãnh đạo của HĐVN. Có như thế, Club 50+ mới mong có đông thành viên và việc gây quỹ mới có hiệu quả được.

Công việc của Club 50+ nay đã bắt đầu sưng sệ và chúng tôi tin tưởng Club sẽ đông hơn nữa trong tương lai. Trường Trần-Xuân-Đức có ý kiến rất hay là Thư-ký của Club không nên kiêm Thủ-quỹ của HĐTÚ. Tôi hoàn toàn đồng ý và HĐVN không thiếu người có khả năng và thiện chí. Chúng tôi xin Trường Chủ-tịch BTV mời một Trường khác thay thế chúng tôi trong nhiệm vụ này.

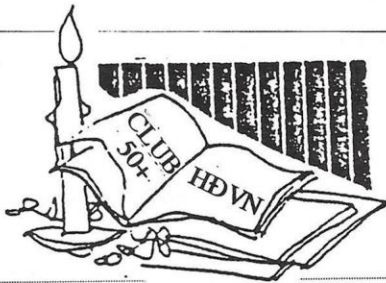
Thân kính,
Nguyễn-Đức-Tùng.

DANH SÁCH CLUB 50+ NIÊN-KHÓA 2002-03.
(Ghi theo thứ tự alphabet)

Các Trường : Trần-Bạch-Bích(California,USA)
Hoàng-Văn-Bính (Texas,USA), Trần-Gia-Bình(France), Hoàng-Kim-Châu (Texas,USA), Hồ-văn-Chánh (Australia), Đặng-Trung-Chính (Australia), Bà Trần-Trung-Du (Việt-nam), Vinh-Đào (Paris, France), Nguyễn-Tấn-Định (Virginia, USA), Chi-nhánh Đức (HĐVN), Lương-Minh-Đức (California, USA), Võ-Văn-Hà (Colorado,USA), Đỗ-Phát-Hai (Texas, USA), Mã-Thị-Hoa (Ohio,USA), Nguyễn-Phước-Hoàn (Texas, USA), Nguyễn-Liên-Hương(California,USA), Nguyễn-thị-Kim (Maryland,USA), Mai-Liệu (California, USA),Đặng-Thị-Loan Virginia,USA) Châu-Văn-Lộc(France), NguyễnĐLam-Són(Virginia USA), Nguyễn Thu-Nhung (Virginia,USA), Thiếu đoàn Quang-Trung (Virginia,USA)Liên

đoàn Ra Khôi (California,USA), Nguyễn Đ
Tây-Són (Virginia,USA), Nghiêm-Văn-Thạch
(Paris,France), Trần-Hoàng-Thân (California
USA) Nguyễn-Trung-Thoại(Montréal,Canada)
Nguyễn Văn-Thuất (Sydney,Australia), Trần-
ngọc Toàn (Virginia,USA), Nguyễn Phùng-
Trân(Virginia,USA), Phạm-Thị Kim-Trinh
(California,USA) Mai-Quốc-Tuấn(Paris-
France) , Trần Anh-Tuấn (California,USA),
Nguyễn-Đức-Tùng (Virginia,USA), Nguyễn-
Tuồng-Vy (Canada), Một Ấn danh
(California,USA).

Tổng cộng : 37 Thành viên, khoá sổ ngày 15 tháng 1 năm
2003. Tiền nhận được sau ngày này sẽ vào danh sách của
niên-khoá tới. Tr. Nghiêm-Văn-Thạch đóng \$100 USD., còn
lại mọi người đóng \$50 USD, hoặc 50 Euros. Nếu sai sót,
xin Quý Vị và Quý Trường cho hay để điều chỉnh.

Đính Chính

Trong Liên-Lạc số 44, trang 12, có
những sơ suất như sau :

1. Tin Xóm Calgary : vị Trường Xóm là
Tr. Phan-Thế-Vinh (chứ không phải
Nguyễn. Tội này to lắm !).
2. Tr. Vinh đã từng sinh hoạt ở Ý (chứ
không phải Na-Ưy)
3. Tác giả bài thơ "Vào Thu hay lập đông"
là Ý-Nga (chứ không phải Ý-Lan đời
Vua Chúa ngày xưa).

Liên-lạc xin thành thật chịu tội với Tr.
Vinh, với Nhà Thơ Ý-Nga và với độc giả.

HỒN THƠ

Thân gửi Tr. Ngựa C.K.

Em đọc thư Anh, thấy có "thơ"
Khuyên nhủ điều hay, chẳng lập lờ
Bởi là Hướng-đạo, tình như thế
Giận chết đi thôi, cũng chẳng ngờ.

Âm hưởng thư Anh có "Nguồn Thơ"
Góp ý sắc sâu, chẳng hững hờ
Vừa Trưởng, vừa Anh, vừa Bạn quý
Nung nấu ân tình bởi đường tơ ...

Em cảm ơn Anh gợi ý thơ
Để cho lòng ấm... khỏi bơ vơ
Góp chút tình thêm "Khu Rừng Bách"
Đã lâu nhen nhúm : đợi, mong, chờ.

Thư vẫn nhưng dài ý lắm cơ
Đọc hoài sao vẫn cứ ngu ngơ
Hóa ra Anh đã đôi điều mách :
"Ngạo với nhân gian, một nụ cười"(*)

(*) Một câu trong thư của Trường Ngựa CK
Nguyễn-Đức-Biên (Alpha 13)

Đính Chính

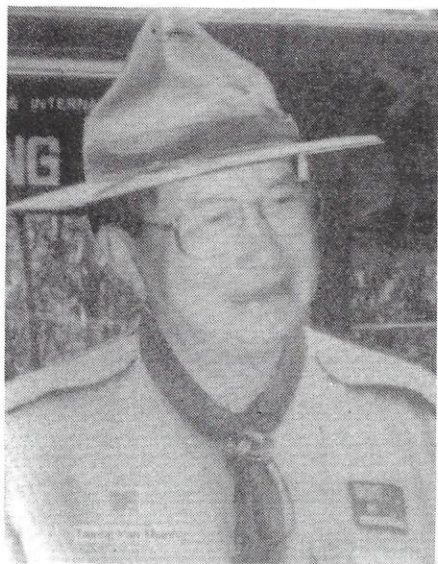
Trong một số bản tin Liên-Lạc (và Đặc-san
QGHC), chúng tôi có lời giới thiệu Trường Bửu-Sao
nguyên là Giáo-sú Đại-Học ở Hoa-kỳ.

Nay Tr. Bửu-Sao có yêu cầu chúng tôi đính
chính như sau :

" Tôi vốn là Giáo-sú Đại-học tại Việt-nam, thuộc Văn-hoá-
vụ, Trường Võ-Bị Quốc-Gia Đà-lạt, sau khi trường này được
nâng lên cấp Đại-học. Nhưng cho đến nay, chưa bao giờ tôi
là giáo-sú của bất cứ một Đại-học nào tại Hoa-kỳ cả "

Vậy xin đính chính lại cho rõ theo lời yêu cầu
của Tr. Bửu-Sao và Liên-lạc xin thành thật nhận
lỗi đã thiếu thận trọng trước khi đăng lời giới thiệu.

Liên-Lạc.

Trưởng **TRƯƠNG-VĂN-THANH**
(Hình chụp ở Trại Thành-Tiến V)

Hô Cùng Thương Tiếc

Trưởng **Trương-Văn-Thanh**
(Sói Tận Tâm), Trưởng Xóm Hướng-đạo
Trưởng-Niên **Tùng-Nguyên** (Sydney)
đã lìa Rừng ngày 09-12-2002 tại Sydney
(Úc-châu), hưởng thọ 73 tuổi.
Nguyện cầu Hương Linh Trưởng được
thành thời nơi Tiên cảnh.
Xin thành thật chia buồn cùng Chị Thanh
và các Anh Chị Em Xóm Tùng-Nguyên.

Hoàng-Ngọc-Châu và Võ-Thành-Nhân
Văn Phòng Hướng-Đạo Trưởng-Niên,
Nguyễn-Trung-Thoại
và Ban Phụ-trách bản tin Liên-Lạc

Phân Ưu

Trưởng **Trương-Văn-Thanh** (Sói Tận Tâm)
Nguyên Đạo-trưởng Đạo Gia-Lai, Pleiku
đã từ trần ngày 09-12-2002 tại Sydney
hưởng thọ 73 tuổi.
Trưởng Ra Đi, đã để lại muôn vàng thương tiếc
cho tất cả anh chị em Hướng-đạo Việt-nam
khắp nơi, nhất là HDS. Đạo Gia-Lai (Pleiku)
Cầu nguyện vong linh Trưởng
sớm được tiêu điều Miền Cực Lạc.

Nguyễn-Dức-Chánh
các Trưởng và tất cả Hướng-đạo-sinh Gia-Lai

ĐIỀU VĂN CỦA XÓM TÙNG-NGUYỄN VÀ CANBERRA (ÚC-CHÂU)

do Tr. Nguyễn-Thanh-Viêm đọc trong Tang lễ Tr. Trương-Hân-Thạnh (13.12.2002)

Kính thưa Chị và tang quyến,

Chúng tôi vô cùng xúc động được tin buồn Trưởng Trương-Văn-Thanh từ trần đột ngột lúc 4 giờ sáng ngày 9 tháng 12 năm 2002, nhằm ngày mồng 6 tháng 11 năm Nhâm-Ngọ.

Chúng tôi thương tiếc và thành kính phân ưu cùng Chị và tang quyến, cầu chúc hương-linh trưởng Thanh sớm tiêu diêu miền cực lạc.

Kính thưa Trưởng Thanh thân mến,

Đúng như lời hứa sau khi Trưởng từ Việt-nam về, Trưởng đã cùng quý Trưởng niên xóm Tùng-Nguyễn thăm viếng chúng tôi vào ngày Chủ-nhật 8 tháng 12 năm 2002. Sự hội ngộ này thể hiện tinh thần truyền thống của Hướng-đạo Việt-nam và lòng ưu ái của Trưởng dành cho chúng tôi.

Nhưng than ôi ! Mới vui sum họp đã buồn chia ly, Trưởng đột ngột thanh thản ra đi vĩnh viễn. Như vậy, Trưởng được ân sủng của Trời Phật vì lúc sinh tiền Trưởng đã gieo tốt nay gặt quả lành những những người còn lại đều buồn thêm ! Ở đời chẳng ai học được chữ ngờ. Chúng tôi đâu có ngờ buổi họp thân mật vui tại nhà chúng tôi là lần cuối cùng được gặp Trưởng và lúc chia tay là lúc bùi ngùi xa cách Trưởng mà chúng ta không còn có mong ngày gặp lại nhau !

Sự ra đi vĩnh viễn của Trưởng là bao mất mát lớn lao của những người thân còn lại.

Chị mất đi một Bạn Đường trọn vẹn tình nghĩa, cùng nhau chia xẻ ngọt bùi đắng cay trong thời gian chung sống gần bên nhau sá chi phong sương, gần bên nhau biết bao tình thương mà giờ đây âm dương đôi ngả cách xa !

Các con mất đi một người Cha hiền từ đạo đức, là thiếu mất một sự hướng dẫn đầy kinh nghiệm, từng trải việc đời của nghiêm-đường.

Gia quyến mất đi một người thân kết, ái nhân như ái thân.

Hội Hướng-đạo Việt-nam và Xóm Tùng-nguyên ở Sydney mất đi một cây cổ thụ sum sê nhánh lá.

Riêng chúng tôi mất đi một người bạn có lòng vị tha.

Một người bạn :

Đồng khí, đồng thanh, đồng lý tưởng,
Hợp tình, hợp cảnh, hợp đường đi.

Trưởng Thanh kính mến,

Trưởng đã trên thất thập cổ lai hy, tuổi đã thọ và danh cũng thọ. Đây là niềm an ủi cho gia đình, thân bằng quyến thuộc. Sống gói thác về :

Trưởng về cảnh giới Tây phương
Có ao bát bửu có hướng ngũ phần
Không ân, không oán, không sầu
Nguyễn sớm thành Phật mau mau khi về.

và :

Di ảnh còn đây, Trưởng ở đâu
Thân bằng quyến thuộc nhỏ, buồn rầu
Thi hài của Trưởng đưa thiêu đốt
Thiêu để siêu thăng hết khổ đau.

Riêng chúng tôi thì :

Đọc thư từ cũ lòng se lại
Tưởng nhớ Anh Thanh lệ ngắn trào !
Và chúng tôi hy vọng cánh thời gian sẽ làm nguôi dần nỗi buồn rầu của Chị và Tang quyến khi hiểu :

Đời Vô Thường.

Kính chào Vinh biệt Trưởng Thanh.

Canberra ngày 9 tháng 12 năm 2002
Xóm Tùng-Nguyên Sydney và Canberra

Tin buồn Trưởng TRƯỞNG VĂN THANH

“Sói Tận Tâm” đã lià Rừng

Xóm Hưởng Đạo Trưởng Niên Tùng Nguyên Sydney vô cùng thương tiếc xúc động khi được tin Trưởng Trưởng Văn Thanh, tên Rừng “Sói Tận Tâm”, nguyên Đạo trưởng đạo Gia Lai Pleiku, Trưởng xóm Tùng Nguyên Hưởng Đạo Trưởng Niên Sydney, Úc Châu đã mệnh chung tại Bệnh viện Bankstown vào lúc 4 giờ sáng (giờ địa phương), ngày 09 tháng 12 năm 2002, hưởng thọ 73 tuổi. Sáng ngày ấy xóm Trưởng Niên chúng tôi được tin Trưởng Lê Văn Lệ phone báo tin cho biết Tr. Trưởng Văn Thanh đã qua đời, như tiếng sét đánh vào tai tôi. Mới nhớ ngày hôm qua Trưởng còn cùng xóm về thủ đô Canberra đường dài trên 300 cây số để về thăm viếng 2 thành viên gia đình Trưởng Nguyễn Thanh Viêm và anh chị Phạm Văn Mừng, đến nhà được các anh chị tiếp đãi nồng hậu không bao giờ quên. Sao mà bây giờ Trưởng lại ra đi lià bỏ xóm làng một cách đột ngột như thế, không một lời từ giã ? Xóm Tùng Nguyên vô cùng thương tiếc.

Ngày cử hành Tang lễ Tr. Trưởng Văn Thanh, có Trưởng Nguyễn Văn Thuát, Chủ tịch Hội đồng Trung ương Hưởng đạo Việt Nam cùng quý Trưởng trong các Ngành, Xóm, Làng về đến dự lễ tang.

Trưởng Chủ tịch Hội đồng Trung ương Hưởng đạo Việt Nam đọc qua lời phân ưu của Hội cùng gia đình, nói qua sự nghiệp, thành tích công lao trọn đời mà Trưởng Trưởng Văn Thanh đã đóng góp, cống hiến cho Phong trào Hưởng đạo Việt Nam. Tiếp đến Trưởng Nguyễn Thanh Viêm đại diện xóm Tùng Nguyên đọc qua diễn từ chia buồn cùng gia đình chị Thanh và cũng ca ngợi Tr. Trưởng Văn Thanh là một Trưởng rất chơn thành, một Trưởng có kỹ năng và đạo đức, biết hòa mình với mọi người, coi phong trào

Hưởng Đạo như lẽ sống. Coi nguyên lý Hưởng Đạo như kim chỉ nam, để tu thân, để giúp ích hướng dẫn cho lứa trẻ hậu sinh kính Trưởng Thanh như một người anh, một người bạn đồng hành. Sau đó Trưởng Thanh-Viêm hát quabài hát “Tùng Nguyên ca” mà Trưởng Thanh sáng tác, tiếp đến Tr. Nụ hát bài “Nụ Cười Tùng Nguyên” của Tr. Thanh đã sáng tác để tặng Anh Chị Em trong xóm, kỷ niệm ngày ra đời đã hơn một tháng do Sói Tận Tâm tặng, bài hát có lời như sau :

“Hôm nay họp mặt anh em Sydney, xóm mới Tùng Nguyên chúng mình, Cuộc đời Hưởng Đạo tươi xinh, Kẻ già người trẻ thắm tình anh em, Dù ai ăn ở bạc tình, chúng ta vẫn giữ lấy mình cho hay, Dù ai nói đấng nói cay, chúng ta vẫn giữ cho hay phận mình . . . Sau cùng chị Bầy Trưởng Minh Thu đứng bên quan tài Tr. Thanh, than khóc ai oán : Tr. Thanh ơi, người tuy còn đó, bây giờ Anh ở đâu ? Chúng tôi nghe cầm lòng không đậu, nước mắt tràn đầy, đúng 10 giờ sáng linh cửu Tr. Trưởng Văn Thanh được đưa về nhà thiếu Litcombe để hỏa táng, quan tài Trưởng được đặt trên sân quần, nghe quý Thượng tọa tụng kinh và thuyết pháp, sau cùng bà con tang thuộc, bạn bè thân hữu đến chào lần chót. Tắm màn the che linh cửu Tr. Thanh từ từ kéo khếp lại đã kết thúc cuộc đời mà Tr. Thanh đã oanh liệt cống hiến cho Phong Trào Hưởng Đạo Việt Nam. Và xin cho phép tôi tạm gác bút nơi đây.

Kính chào và thân mến bắt tay trái quý Trưởng.

Trương Lạc Phiêu

(Hà Mã Hăng Hái)

Hình ảnh tang lễ Tr. *Trương Văn Thanh*

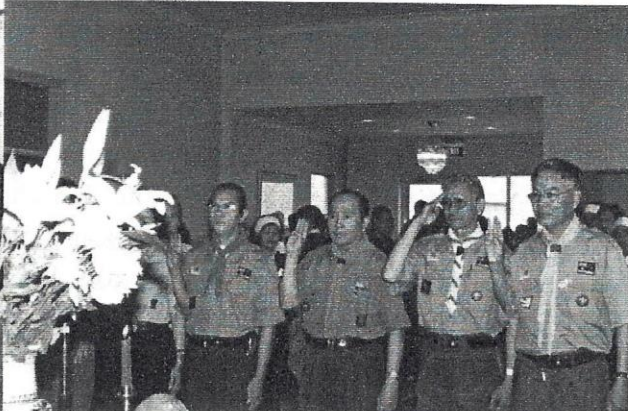
Các thành viên H.Đ. Trưởng Niên Xóm Tùng Nguyên đang hát bài ca “Hương Đạo Tùng Nguyên Sydney”

Tr. Nguyễn Văn Thuật, Chủ tịch HĐTU/HĐVN tỏ bày lòng mến tiếc Tr. Trương Văn Thanh và gửi lời phân ưu cùng tang quyến.

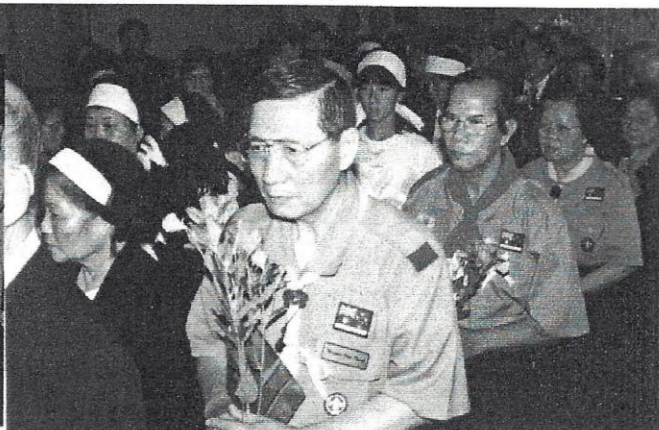
Tr. Nguyễn Thanh Viêm đại diện Xóm Tùng Nguyên Sydney đọc lời tiễn biệt Trưởng Thanh và phân ưu cùng tang quyến (bên trái là Tr. Minh-Lan, Tr. Thanh-Huế)

Các Trưởng trong xóm Tùng Nguyên đứng chào lần cuối trước linh cữu Tr. Thanh (từ trái qua phải : các Tr. Nụ, Phiêu, Khải và Lệ)

Dẫn đầu linh cữu đến nơi cuối cùng : thứ nam Tr. Thanh Cung kính cẩn di ảnh và ái nữ mang khung huy hiệu của Đạo Gia-Lai (Pleiku) ngày xưa mà Tr. Thanh là Đạo-trưởng

Đến dự tang lễ, ngoài tang quyến, còn có Tr. Thuật, Tr. Nụ, Tr. Trúc và các Trưởng trong Xóm Tùng Nguyên Sydney

Sinh hoạt Tất Niên của Làng Bách-Hợp H.T.Đ.

Washington D.C. (Huỳnh Mai Hoa) Gọt tĩa thủy tiên là lối chơi tao nhã của người xưa trong mấy ngày Xuân nhưng cũng khá cầu kỳ và phức tạp. Có lẽ nhận thấy đây cũng là một trong những nét đặc thù của nền văn hóa Việt Nam nên Ban trị sự làng Bách Hợp Vùng Hoa Thịnh Đốn đã quyết định giới thiệu đến dân trong làng thú tiêu khiển này nhân dịp Làng họp mặt tham dự tiệc Tất Niên để chuẩn bị tiến đưa chị ngựa ra đi và đón chú dê xồm về.

Rất đông dân làng Bách Hợp và thân hữu đã có mặt tại Scout R Us, trụ sở của Liên Đoàn Hùng Vương do Trưởng Nguyễn Đức Tùng sáng lập, vào chiều ngày Chúa Nhật 12 tháng 01 năm 2003 vừa qua, để tham dự tiệc Tất Niên theo thông lệ hàng năm của làng. Gia đình nào cũng mang đến một món ăn nhằm đóng góp cho bữa tiệc được thêm phần phong phú. Riêng Làng Bách Hợp cung cấp một con heo quay to tướng. Trưởng Nguyễn Hữu Đệ kiểm đầu ra được mấy món nhậu thật độc đáo : tiết canh dê và dồi dê. Anh bảo sắp đến năm Mùi thì chúng ta phải bài kiến “Sư Phụ”.

Sau các nghi thức thường lệ của Hương Đạo, chương trình tiệc Tất Niên được bắt đầu với lời chào mừng của Trưởng Đỗ Quốc Tuyến, người vừa được dân trong làng Bách Hợp “bắt” phải đảm nhận chức Lý Trưởng thêm một nhiệm kỳ nữa. Nhân dịp này, Ban Trị sự, Ban Hương sự nhiệm kỳ mới của Làng Bách Hợp cũng được trình diện đến dân Làng và thân hữu với thành phần như sau :

Tiên chỉ : Đỗ Văn Ninh

Cố Vấn : Nguyễn Tấn Định, Nguyễn Thị Nhung

Ban Trị Sự :

Lý Trưởng : Đỗ Quốc Tuyến

Phó Lý Ngoại vụ : Nguyễn Hữu Đệ

Phó lý Đặc trách Phụ nữ : Đặng Thị Loan

Thủ quỹ : Lâm Sơn

Mỗ Làng : Nguyễn Đức Tùng

Ban Hương sự :

Văn nghệ : Lê Tuyền

Trại Hè : Nhữ Văn Trí

Trại Hè mùa Thu : Lưu Ngọc Thành

Báo chí : Lê Thùy Lan

Đặc trách trang nhà : Nguyễn Công Trứ

Đặc trách luật sư : Nguyễn Thanh Long

Đặc trách Học bổng : Võ Thành Nhân, Bùi Vũ Đức, Phạm Ngọc Lâm.

Sau đó nhiều hồi trống vang lên báo hiệu sự xuất hiện của đội lân do 2 Trưởng Bùi Vũ Đức và Nguyễn Hữu Đệ điều khiển. Những tràng pháo đi đùng của Trưởng Hạ Bá Phúc thực hiện bằng trò chơi của Hương đạo đã đem đến cho mọi người nhiều giây phút thoải mái, phấn khởi, hăng hái, yêu đời.

Chương trình được tiếp tục với các bài ca tập thể của Hương đạo cũng như phổ biến một số thông báo những sinh hoạt của Làng trong thời gian tới. Đặc biệt là phần tường trình của Trưởng Phạm Ngọc Lâm về giải thưởng “Học Bổng Dẫn Thân Giúp Ích”. Đây là một chương trình nhằm khuyến khích các em sinh viên học sinh tích cực dẫn thân phục vụ trong các công tác có ích cho xã hội. Chương trình chi tiết đã được phổ biến rộng rãi trên các hệ thống truyền thông.

Tiết mục mà mọi người trông đợi nhất là phần gọt tĩa thủy tiên do anh Bùi Dương Liêm thực hiện. Được biết anh Bùi Dương Liêm là một trưởng Hương Đạo kỳ cựu của vùng thủ đô Hoa Thịnh Đốn. Ngoài công việc thường nhật là một kiến trúc sư, Trưởng Bùi Dương Liêm còn phụ trách một chương trình trực tiếp phỏng vấn trên Đài Truyền Hình Việt Nam trong vùng.

Những củ thủy tiên và bộ dao tĩa được phân phối đến từng tham dự viên. Trưởng Nguyễn Đức Tùng đã chuẩn bị khá chu đáo mới có được đúng hạn kỳ. Bởi vì đây là loại thủy tiên đặc biệt đến từ Trung Hoa.

Với lối trình bày rõ ràng, mạch lạc cùng những

hình vẽ dẫn chứng chính xác, Trưởng Bùi Dương Liêm đã lôi cuốn được sự tham gia tích cực của những người có mặt. Từng nhóm xúm nhau chia sẻ những kinh nghiệm mà mình học hỏi được. Nơi cuối phòng, Trưởng Nguyễn Hữu Đệ lột trần củ thủy tiên như nhộng. Có người hỏi củ chi thì anh chỉ vào phần bên dưới của Trưởng Bùi Vũ Đức rồi bảo : “ Có một cô gái ở Củ Chi cũng hỏi một câu như rứa”.

Trời về khuya, bên ngoài tuyết bắt đầu rơi vài hạt nhỏ và mặc dù là tối ngày Chúa Nhật nhưng không ai muốn ra về vì cố thu nhận cho hết những “bí

kíp” của Trưởng Bùi Dương Liêm truyền đạt để hy vọng gia đình mình sẽ có một giò thủy tiên thật đẹp trong những ngày đầu Xuân.

Buổi sinh hoạt Tất niên của Làng Bách Hợp HTĐ chấm dứt lúc 10 giờ khuya cùng ngày trong không khí vui vẻ, đầm ấm của một gia đình Hương Đạo. Mọi người cùng hẹn gặp lại nhau trong Hội Tết của các Liên Đoàn Vùng Thủ đô Hoa Thịnh Đốn vào ngày đầu Xuân.

Huỳnh Mai Hoa

Tướng trình từ Hoa Thịnh Đốn

Làng Bách-Hợp Hoa-Thịnh-Đốn trong buổi sinh hoạt cuối năm : Gọt tía Hoa Thủy-Tiên

HƯƠNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN !

Chung sức Xây Dựng Phong-trào Hương-Đạo V.N.

TIỆC MÙA ĐÔNG

của

XÓM HƯƠNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

vùng thủ đô Ottawa

P.O.K

Hè sinh hoạt Hè
Đông sinh hoạt Đông
Thật là quý hóa, trưởng niên tuổi hạc phương
cương. Đông Hạ nhị kỳ quả đáng được tiếng “A”
thật lớn.

Mùa Đông 2002, như hàng năm, xóm trưởng
niên Ottawa lại “cả tiếng” mời gọi toàn thể
hương đạo sinh và thân hữu vùng thủ đô cùng
sum họp thưởng tuyết : Mùa tuyết nối Nhâm
Ngọ với Quý Mùi.

Tỉnh, trưởng Lê-Ngọc-Diệp Thật là vinh hạnh
cho xóm Ottawa. Tại địa phương, có sự tham dự
quý báu của Linh Mục phụ trách giáo xứ Việt
Nam, giáo xứ Đức Mẹ La Vang.

Khai tiệc, trưởng Trần Minh Thượng,
trưởng xóm tuyên bố những lời nồng nàn đầy hy
vọng cho tương lai sinh hoạt của vùng, và kết
chặt tình thân Hương Đạo với các thân hữu, và
các phụ huynh. Tiếp lời trưởng Thượng, Trưởng
Nguyễn Trung Thoại đề cao tinh thần đoàn kết

Trưởng lão xóm Ottawa, Trưởng Trần-Minh-
Thượng, phát “hịch” mời gọi sum vầy vào ngày
Chủ Nhật 15 tháng 12 năm 2002, chính Ngọ tại
nhà hàng Dynasty, Ottawa. Hương đạo sinh hiện
diện đầy đủ, các quý khách thân hữu tham dự
thật nồng nhiệt. Mải vui quên đếm số, nhưng
bữa tiệc đông lắm, chật hết phòng ăn lớn của
nhà hàng, đến nỗi phải xếp thêm bàn mới đủ
chỗ. Có cả sự tham dự của quý trưởng xóm
Montréal, trưởng Nguyễn-Trung-Thoại, ủy viên
Trung Ương Hương Đạo Việt Nam Thế Giới,
làm trưởng đoàn, cùng các trưởng Nguyễn-Văn-

giữa các xóm Hương Đạo, cùng khuyến khích
sinh hoạt của các đơn vị.

Trưởng phụ trách đơn vị Ottawa, trưởng Nguyễn
Minh Phúc cũng ngỏ lời chúc các huynh trưởng
trưởng niên và quan khách cùng các phụ huynh,
và hứa hẹn phát triển lớn mạnh sinh hoạt Hương
Đạo địa phương. Ai cũng cầu chúc may mắn cho
chương trình lành mạnh đó và mong được như
vậy. Tiệc thật vui, chuyện trò ran như Tết, món
ăn đậm đà.

Mọi người đều mong, năm tới rồi lại các năm
tới, sinh hoạt Hương Đạo trưởng niên cứ bền, cứ
vui mãi trong tinh thần Hương Đạo. ✨

BỐ PHÚC GIÀ

Một buổi sáng cuối năm, chuẩn bị gửi Thiệp Xuân, tôi thấy hình anh chị Nguyễn Đức Phúc. Lòng tự nhiên se lại, tôi nhớ Anh Chị đã cùng nhau vĩnh biệt chúng ta, một năm qua.

Hình Anh Chị Phúc gửi cho Beo lý Luận 1993

Mùa hè đổ lửa 1972, trưởng Phúc bỏ tài sản sau lưng, từ Quảng Trị chạy về Saigon. Tôi được Trưởng Trần Văn Lực giới thiệu với Trưởng Phúc tại Hội Quán 18 Bửu Chu. Với phong độ của một nhà giáo. Trưởng Phúc đi đứng chững chạc, ăn nói đĩnh đạc, tác phong tử tế.

Tôi gần Trưởng Phúc nhiều, từ năm 1973 đến 30/4/75, khi cụ làm Văn Phòng Trưởng Hội HĐVN. Năm 1973, Trưởng lo giấy tờ xuất ngoại cho tôi sang Nhật dự khóa huấn luyện ITTC tại Yama nakako. Rồi 1974 lại lo thủ tục cho Phái đoàn HĐVN sang Hokkaido dự Hội Bạn HĐ Quốc Gia Nhật Bản lần thứ 6. Hàng tuần, tôi thường ghé Hội quán, hỏi thăm xem giấy tờ xuất ngoại tới đâu. Nhiều lúc Trưởng bận rộn với cụ Kính, vất vả với giấy tờ, nhưng vẫn nín tôi lại chuyện trò. Một già một

trẻ, dần dần tương đắc. Tôi thường theo anh em vui miệng gọi trưởng Phúc là 'Bố'. Trưởng bằng chạc tuổi thân phụ tôi và Trưởng có người con trai bằng tuổi tôi, anh Nguyễn Đức Tường. Thế mà bấy lâu nay tôi cứ xưng hô anh anh, em em với Trưởng, thật là hỗn. Nhưng vì tình thân Hướng Đạo, nên tôi được cả hai Anh Chị cho phép xưng hô như vậy. Ở Saigon, trước 75, xung quanh còn có các trưởng Phúc cao, Phúc lùn, nên anh em thường thân mật gọi cụ Nguyễn Đức Phúc là 'Bố Phúc Già'. Mặc dù lúc đó cụ chưa già. Cụ thường gọi tôi là 'chú mày'. nhưng lại gọi vợ tôi là 'chị', thật thân mật và tế nhị.

Thời gian chuẩn bị Hội Bạn Tự Lực, Thủ Đức (1974), gần như chiều nào đi làm về, tôi cũng ghé Hội quán. Không có buổi họp, thì chúng tôi kéo nhau ngồi quán cà phê trước cửa nhà thờ Huyện Sĩ, phì phèo điếu thuốc, nhâm nhi sữa cọt, chuẩn bị Hội Bạn Tự Lực. Những sáng kiến về Hội Bạn đem ra khai triển, rồi thực hiện trong trại, cũng từ những buổi họp bên lề này, nhiều hơn là trong buổi họp chính thức. Trưởng Phúc giữ tác phong nhà giáo, không hút thuốc, không la-de, im lặng ngồi nghe anh em bàn bạc. Nhưng khi góp ý, thì anh trình bày rõ ràng, chi tiết. Anh thường nhắc tôi những việc phải làm trong khối hành chánh. Hàng ngày bận rộn, có người nhắc tuồng, tôi mới tròn trách nhiệm giao phó. Trưởng Phúc không chỉ nhắc tôi, mà trong suốt thời gian Hội Bạn Tam Bình, Trưởng giúp tôi ngày đêm ở trong trại để phân phối thực phẩm khô và kết toán chi thu mỗi ngày. Tôi còn nhớ, cuối năm 1974, trưởng Phan Thị Nguyệt Minh (Phụ nhân trưởng Nguyễn Văn Thơ) đã khéo léo vận động Mạnh Thường Quân giúp trại Hội Bạn thực phẩm. Tôi và trưởng Phúc thay phiên nhau tiếp nhận hàng xe bánh mì, xì dầu, rau đậu ... rồi phân phối cho các tiểu trại, các đơn vị. Không kể ngày đêm sớm tối, tiếp nhận thì phân phối

ngay cho th.c phẩm còn tươi ngon. Hai anh em tôi như chủ tiệm chạp phô trong căn nhà gạch bên trái đường vào Minh Nghĩa Đường. Chúng tôi ăn tại chỗ, ngủ tại chỗ với toàn thực phẩm xung quanh. Đâu có thời giờ tham dự sinh hoạt trại. Đâu có biết trò chơi lớn, trò chơi nhỏ nào. Cũng không có giờ đi Lửa trại, gặp mặt bạn bè. May mắn có các tráng sinh Hoa Lư, Tân Bình, Đông Thành phụ giúp, nếu không thì anh em tôi đã bị rau đậu, xì dầu phủ đầy người, ngóc đầu không nổi. Mỗi ngày hai buổi, anh em tôi còn lo cơm nước đúng giờ cho lính cứu hỏa, lính chi khu bảo vệ an ninh. Vắng mặt là có người đi tìm. Chẳng có thời giờ qua 'Quán Ba Giai' tìm bạn bốn phương, uống ly trà đá! Một già một trẻ làm việc cặm cụi với nhau, bao giờ Anh cũng vui vẻ và kỹ lưỡng. Anh không làm mất lòng ai, mà ai cũng nghe Anh tâm tấp.

Năm 1975, tháng Tư đen, Saigon đảo lộn. Chánh quyền mới giải tán Hội HĐVN. Các cơ cấu từ Hội Đồng Trung Ương đến các đơn vị địa phương đều ngưng hoạt động. Sau khi Thành Ủy Thanh Niên lợi dụng HDS thất bại trong việc an ninh trật tự Saigon. Anh em HĐ thất tán. Người đi biệt xứ. Người vào trại giam. Lúc đó, thành phố hỗn loạn, mà mỗi ngày anh Phúc vẫn đạp xe từ nhà ở Lý Thái Tổ lên Hội quán túc trực. Một nhóm tự xưng là 'Ban Liên Lạc HĐ' kiểm kê tài sản của Hội từ lâu 1 đến lâu 3 trong ba ngày. Trước 30/4 những người này cũng mặc đồng phục HĐ. Ai biết họ nằm vùng, lúc đó mới trỗi lên! Lúc hạch sách, lúc áp đảo, đe dọa. Anh thẳng thắn đối diện với những kẻ theo đóm ăn tàn đến quấy nhiễu, gây khó khăn cho Anh. Mặc dầu bị đe dọa, Anh không trốn tránh, vẫn trách nhiệm bảo quản tài sản của Hội, cho đến khi 'Ban Quân Quản' tiếp thu. Tuy đứng trong thế bị động, yếu thế, cô đơn, người ta không thể đàn áp tính cương trực, thẳng thắn của Anh. Anh đòi cán bộ lập biên bản tiếp nhận đính

kèm liệt kê tài sản Hội trị giá mấy trăm triệu đồng VN thời đó. Với hơn 100 triệu tiền mặt. Sau 2 tuần lễ chịu đựng, Anh mới rời Hội quán. Khi sang Canada 1993, Anh đã kể lại chuyện những ngày cuối cùng tại Hội quán 18 Bùi Chu cho anh em biết. (Bạch Mã số 5)

Chúng tôi vào trại tập trung, bỏ lại vợ con ở Saigon trong lúc hỗn loạn. Gia đình bị phân biệt đối xử vì thuộc 'ngụy quân, ngụy quyền'. Gia đình chúng tôi ly biệt, sống cô đơn. Ít người dám qua lại thăm hỏi. Trưởng Phúc là người trọng tình nghĩa. Tuần nào cũng đạp xe mini đi từng nhà thăm hỏi vợ con chúng tôi. Khi xa nhà, buồn thảm, chúng tôi cảm thấy được an ủi rất nhiều khi vợ con viết thư kể chuyện ân cần của trưởng Phúc và trưởng Voi Hoạt Bát.

Tôi vui mừng gặp lại trưởng Phúc trong Họp Bạn Thăng Tiến VI, Virginia 1998. Anh đã 90 mà đi xe buýt với các em từ Ottawa qua Mỹ, đến trại nằm lều với các trưởng niên. Anh là trại sinh cao niên nhất của Thăng Tiến VI. Nhiều người cảm phục Anh. Khi về, Anh còn hứa hẹn 4 năm sau đi Houston dự Họp Bạn Thăng Tiến VII. Từ đó, thư qua thư lại nhiều lần, đến khi Anh vào Trung Tâm Cao Niên Peter D. Clark thì bật tin.

Đột nhiên, tôi thấy tin buồn và hình Anh trên bìu sau Bản Tin Liên Lạc, số Xuân Nhâm Ngọ. Tôi bàng hoàng, luyến tiếc, nhớ thương Anh. Tôi vội vàng gởi lời chia buồn tới chị Phúc và gia đình. Ba tháng sau, tôi lại vô cùng xúc động khi nhận thiệp hồi âm của cháu Lan (con gái anh chị Phúc) báo tin chị đã qua đời sau khi cứng tuần Tứ Cửu cho anh Phúc. Anh đi ngày 10-11-2001. Chị tìm gặp Anh: 6-1-2002.

Ngày giỗ đầu, nhớ Anh Chị Phúc, xin viết đôi hàng kỷ niệm như nén nhang tưởng nhớ Người thân kính mến.

Bea Hải Nguyễn

L.M. Georges Lefas đã Qua Đời

Liên-Lạc : Đây là một bức thư của Trưởng Lão Tôn-Thất-Thiện, gửi cho Ngựa CK., nhắc lại một giai đoạn buổi thiếu thời sinh hoạt Hướng-đạo với Cha Lefas (vừa mới qua đời), để tỏ lòng biết ơn vị Linh-mục khả kính và cũng để góp một phần nhỏ vào kho sử-liệu của Phong trào HDVN.

Anh Thoại thân,

Nhận được *Liên-Lạc số Xuân 2003*, tui giật mình vì thấy tui đã sơ sót không liên lạc ngay với anh để loan báo tin quan trọng sau đây để nó được phổ biến sớm (Nhưng sơ sót này cũng có "parce que" : tui nhận được tin qua bamboo telegraph của Cựu học sinh Trường Thiên-Hựu/Providence, chứ không phải qua bamboo telegraph của hệ thống Hướng-đạo, nên không thấy cái "connection" với anh ngay !).

Tin quan trọng đó là Cha Georges Lefas đã từ trần. Cha mất vào cuối tháng 11 vừa qua, ở Avignon (gần Lyon), thọ trên 90 tuổi. Cha mới được đưa về một dưỡng đường ở Avignon cách đây gần một năm, vì Cha tuổi đã quá cao, không còn làm phận sự Linh mục địa phận Morne Fontaine, gần Paris nữa.

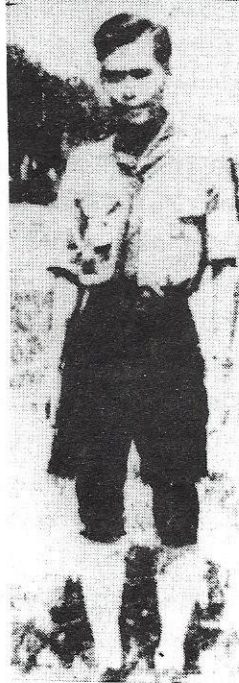
Tin này tui cho là quan trọng và cần phổ biến, vì Cha Lefas là một gương mặt mà tất cả anh chị em Hướng-đạo ở Huế, và chắc tất cả các Trường nay ở lứa tuổi "lão" như tui, nghĩa là thời trước 1945 đều quen biết, hay ít nhất cũng nghe tiếng.

Cha Lefas là Tuyên-Úy của Đoàn Lyautey, một đoàn Hướng-đạo nửa Tây, nửa (An-nam) "Mít", là đoàn H.Đ. Trường Thiên-Hựu/Providence hồi đó.

Tui biết rõ đoàn này, vì tui là Thiếu-sinh của Đoàn, rồi Đội-trưởng, và cuối cùng là Đội-trưởng "đệ nhất" (túi bên trái mang ba gạch trắng thay vì hai), và là vị Trưởng thứ ba trong Đoàn, sau Đoàn trưởng và Phó Đoàn-trưởng, và cũng vì tình trạng đặc biệt của Đoàn hồi đó, tui là Đoàn-trưởng đương nhiên/*de facto* của Đoàn.

Tui là "Mít", lúc đó có 17 tuổi mà lại không theo đạo Công-giáo, nhưng là Đoàn trưởng trong thực sự của một Đoàn chính thức thuộc hệ thống Công giáo ("Scouts", trong khi các Đoàn không Công-giáo thuộc hệ thống "Eclaireurs"), gồm nhiều "Tây con",

mà cha mẹ có người là quan chức lớn của Pháp, nhưng mọi việc rất êm thấm. Đây là một trường hợp khá đặc biệt, mà vì vậy, tui thấy nhân dịp này kể chuyện lại cho các anh em khác biết, coi đó như là một phần của "Lịch sử Hướng-đạo Việt-nam".

Đội-Trưởng Nhất : T.T.T.

Mọi việc êm thấm, một phần lớn là nhờ có sự yểm trợ của Cha Lefas là Cha Tuyên Úy của Đoàn Lyautey, vì Trường Thiên-Hựu là Trường Công-giáo. Khi tui vào Hướng đạo thì vào Đoàn Hùng-Vương mà Đoàn-trưởng là anh Tráng-Cử, và Phó Đoàn-trưởng là anh Tạ-quang-Bữu. Khi nhập Đoàn, tui vô đội "Hirondelles" (lúc đó còn dùng tiếng Pháp), mà Đội-trưởng là anh Võ-Thu-Tĩnh. Sau một thời gian, anh Tĩnh chuyển qua ngành Sói, và tui thay anh Tĩnh làm Đội

-trưởng đội Én. Sau một thời gian, anh Bữu thay anh Cử. Đó là vào những năm 1935-36. Lúc đó tui học trường Paul-Bert (sau này là Thượng-Tứ). Qua năm 1937, tui đổi Trường, vô học Trường Thiên-Hựu/Providence.

Tui vô Đoàn Lyautey. Sau một thời gian được thăng ngay làm Đội-trưởng đội Lyon (Su-tử). Hai năm sau được thăng làm Đội-trưởng thứ Nhứt (Trong Hướng-đạo, thăng quan tiến chức mau lắm và rất dễ dàng, không cần Nghị-định, Sự-vụ-lệnh gì hết, chỉ cần nói miệng với nhau).

Hội đó, Đoàn-trưởng đoàn Lyautey là anh Legrance, sau đó là anh Viret và Phó là anh Loisy (Tôi không nhớ rõ toàn tên). Nhưng vì hai anh này luôn luôn vắng mặt, việc điều khiển Đoàn trút lại cho tui. Các buổi họp hàng tuần, rồi cả trại hè Bạch-mã, cũng do tui điều khiển cả. Như đã nói ở trên, mọi việc đã xảy ra một cách êm thấm là nhờ có Cha Lefas yểm trợ. Sự yểm trợ này rất hết lòng, như mấy trường hợp sau đây chứng minh :

Trường hợp thứ nhứt là vụ thừa kiện của một Cha Mẹ một đoàn sinh. Một đội, thiếu Đội-trưởng, một

chú Tây con được đề nghị làm Đội-trưởng, nhưng với tư cách là Đội-trưởng Nhất, tui bác đề nghị đó, vì tui cho rằng cậu Tây con này còn non quá. Thế là cậu về khóc bù lu bù loa với mẹ. Chồng bà này là Chánh-Sở Thú-Y Trung-việt, một gương mặt lớn của xứ Huế. Thế là bà ta đến gây gỗ rất dữ dội với Cha Lefas. Không nói ra, nhưng vẫn có câu : "Sao lại để cho một tên An-Na-Mít này lộng hành vậy ? Sao nó được làm một việc như vậy ? ". Nhưng tui không biết Cha Lefas làm cách nào, rồi chuyện này cũng dần xếp êm thấm, mà quyết định của tui được giữ nguyên.

Mấy tháng sau thì cậu Tây con trên đây được nhận làm Đội-trưởng. Bà mẹ chác hài lòng lắm, đến nỗi trại hè Bạch-mã năm đó, Bà gửi gắm hai người con cho tui, và nhờ tui khi bế mạc Trại, thay vì trở về Huế như thường lệ, thì đưa chúng đi Bà-nà giùm (Bà-Nà là một trung tâm nghỉ mát của người Pháp ở Đà-nẵng, cũng như Bạch-mã đối với Huế). Như vậy là tui phải đưa hai chú Tây con này vô Đà-nẵng, ngủ đêm ở đó, và sáng hôm sau lấy xe buýt đưa hai chú này lên tận nhà ở Bà-nà. Và bà mẹ, để cảm kích việc đó, mời tui ở lại nhà Bà trong 2 tuần, coi như khách quý. Chuyện kỳ lạ, nhất là đối với thời đó : gia đình một quan chức cao cấp Pháp mời một tên An-na-mít ở nhà mình với tư cách là khách quý ! Có lẽ chỉ trong giới Hướng-đạo mới có chuyện "Pháp-Việt đề huề" như vậy.

Theo tui biết, có một trường hợp thứ hai tương tự nữa là năm 1939, lúc anh Tạ-quang-Bữu được đi Trại Gilwell, anh Schlemmer, lúc đó là Tổng Ủy-viên Hướng-đạo Đông-dương, giao chìa khoá nhà ở Paris cho anh, và anh Bữu đến Paris cứ ngang nhiên mở cửa nhà vô, làm bà gác nhà lóa mắt !

Một chuyện thứ hai nữa đáng kể là : Năm 1943, nhân dịp lễ Jeanne d'Arc, chính quyền Pháp ở Huế tổ chức một cuộc họp các đoàn thể Thanh niên lớn (gồm cả Hướng-đạo) ở sân vận-dộng Huế, có đủ quan chức lớn nhỏ từ Khâm-sứ trở xuống, đến dự lễ. Điều động các đoàn thanh niên trên sân là một Đại-Úy Pháp. Ông này ra lệnh không rõ ràng, gây rối loạn các hàng ngũ. Tui tức quá, đến nói với Ông Đại-úy ấy : "Yêu cầu Ông ra lệnh cho rõ ràng thì chúng tôi mới chuyển động có trật tự được" Ông Tây này thấy thằng An-na-mít sao dám ăn nói như vậy, bèn dọa đánh tui. Tui bèn đưa ngược cây gậy Hướng-đạo lên (1m50, có bít nhọn sắt phía dưới) và nói : "Ông mà đánh tui thì tui đâm Ông da" Giữa công chúng, ông này dọa đánh tui

và còn dọa bỏ tù tui. Nhưng sau không thấy xảy ra việc gì. Sau đó, tui được biết là Cha Lefas nghe chuyện, nên Cha đã tự ý đi dàn xếp sao đó.

Trường hợp thứ ba là chuyện tui đi Pháp tiếp tục học được, là cũng nhờ Cha Lefas. Đầu năm 1947, mặt trận Huế vỡ. Quân đội Pháp trở lại chiếm Thành-phố Huế và Tỉnh Thừa-thiên. Tui đang do dự chưa biết tính sao cho gọn (Vì trong buổi gặp anh Bữu lần chót ở Hà-nội vào tháng 11/1946 thì anh Bữu nói tui : "Hãy trở về đi học đi"), Trở về Huế thì tui được Cha Lefas cho biết là tui đã được chọn đi Jamboree ở Soisson, gần Paris (Chuyến đi này có cả Trưởng Trần-Vân-Thao, mà Trưởng Thao có kể lại khá đầy đủ trong Liên-lạc số 17 / ra tháng 1 năm 1996, tui xin khỏi nhắc lại nơi đây).

Trở lại đi học thì trúng ý tui rồi, nhưng làm sao có được giấy phép của Pháp, và nhứt là tiền đâu mà mua vé tàu, vì lúc đó mới tản-cư trở về, gia đình nào cũng cạn túi. Nhưng vì là được tuyển đi, nên tui được đi không mất tiền. Vậy là đến ngày, tui lên đường vô Đà-nẵng, rồi tìm đường vô Saigon, trình diện vị Trưởng Phái-đoàn người Pháp, và đến ngày lên tàu thủy, cứ đi theo Đoàn, chẳng cầm giấy tờ, không có tiền bạc chi cả. Đến Pháp, xong Jamboree, tui đương nhiên ở lại, với tư-cách là "Citoyen de l'Union Francaise", có quyền ở bất cứ đâu trên lãnh thổ của Liên-hiệp-Pháp.

Cần nhấn mạnh, tui đi được chuyến này là nhờ Cha Lefas. Chính Cha là người đề nghị cho tui tham gia Phái-đoàn "Eclaireurs d'Indochine". Hồi đó, Tổng Ủy-viên H.Đ. Đông-Dương xin được phép gửi một Đoàn Hướng-đạo Đông-dương đi dự Jamboree nói trên, do Phủ Cao-Ủy Pháp ở Đông-dương đài-thọ các chi phí. Có Đại-diện "ba Kỳ" (Nam, Trung, Bắc). Về Bắc-kỳ thì anh Thao được đề cử, bằng cách nào thì tui không biết. Về Trung-kỳ thì tui được đề cử, mà người đề cử tui là Cha Lefas. Về Nam-kỳ thì họ gởi nguyên một đoàn đầy đủ. Cao-Mên cũng có Đại-diện tham dự trong Phái-đoàn.

Chuyện Cha Lefas mà tui kể lại dài dòng ở đây là vì có liên quan đến Hướng-đạo, mà lại nói lên tinh thần không kỳ thị chủng tộc và để có thêm yếu tố mỗi khi đề cập đến "Tinh-thần Hướng-Đạo"

Thi lại đề tưởng-nhớ đến Cha Lefas với tất cả lòng quý mến,

Tôn-Thất-Thiện

(Ottawa- 09-12-2002)

TIN TRẠI GIỮ VỮNG 6 TEXAS

Kể từ năm 1997, Miền Trung Nam Hoa Kỳ có một cuộc cắm trại miền mang tên Giữ Vững. Trong 5 năm qua, Trại được tổ chức vào cuối tuần trước lễ Thanksgiving.

Năm nay cũng vào thời điểm đó, nhưng trại kỳ này được chọn nơi địa điểm mới, cách Dallas khoảng 95 dặm về hướng Đông Nam, nằm trong khu vực thành phố Athens, Texas. Camp Cherokee, thuộc Circle ten Council, hoặc còn được gọi là Ranch Clemens. Đất trại khá đẹp, có hồ cho các em câu cá, có ngựa để tha hồ cỡi, có tháp để tập leo giây, có sân bắn súng rifle, shotgun, sân bắn cung, khu COPE và rất nhiều sinh hoạt khác, kể cả viện bảo tàng thiên nhiên, nhà nguyện.

Hơi ngạc nhiên là Trại Giữ Vững năm nay không có một trại trưởng như thông lệ, nhưng là một Ban Điều Hành trại, gồm đại diện của những đơn vị tham gia, nhắc đến đơn vị thay vì liên đoàn, vì nhiều đơn vị biệt lập, không thuộc một liên đoàn nào.

Trừ vài liên đoàn, còn lại hầu hết các liên đoàn tại Texas đều tham gia đông đủ. Lại có nhiều đơn vị mới thành lập hoặc chưa bao giờ các em có một cơ hội tham gia một trại Hướng đạo Việt Nam kể cả các trại Họa Bạn HĐVN thế giới như Thăng Tiến.

Khoảng trên 400 trại sinh, cả nam lẫn nữ, trong đó có nhiều trưởng và hướng-đạo-sinh người Mỹ, nhất là những người có thiện cảm với HĐVN ở tại khu vực Dallas. Chương trình trại năm nay hoàn toàn khác lạ, nghĩa là không có trò chơi lớn như trong quá khứ. Thay vào đó, mỗi em được cấp cho một Passport. Trong đó có tên, thời khóa biểu, bản đồ trại, chương trình sinh hoạt của 13 trạm khác nhau : hai trạm bắn Shotgun và Rifle, Leo dây (Climbing-Rappelling), cỡi ngựa, COPE (Challenging Outdoor Personal Experience), Thả thơ đố vui, Câu cá, Thắt nút khăn quàng (Woggle), Cấp cứu, Nhạc HĐVN, v.v. . .

Riêng tại hai trạm bắn súng Shotgun và Rifle, dưới sự điều khiển của hai trưởng NRA certified instructors, Bernard Nguyễn Đăng + Trương Hồng Hạnh, và nhiều trưởng Việt-Mỹ tình nguyện, có tới trên 150 trại sinh tham gia bắn súng, kể cả những phụ huynh, và mọi người ra về an toàn và vui tươi. Cuối ngày, nhiều trưởng người Mỹ đã thốt lên : Tôi không ngờ trại sinh đông như thế; tôi rất vinh dự được có một cơ hội đóng góp vào cuộc trại của HĐVN; thấy các em hăng say, vui vẻ, tôi mong được tiếp tục tham dự các trại khác, và kêu gọi nhiều người cùng đến tình nguyện và học hỏi chia sẻ với các bạn tinh thần huynh đệ hướng đạo.

Lửa trại là chương trình truyền thống của phong trào HĐVN . Các em từ Ấu lên đến Thanh thi nhau trở tài. Từ những màn vũ tập dượt sẵn, võ thuật, cho đến những tiết mục tự biên tự diễn liên quan trực tiếp đến trại, cho mọi người nhiều pha cười dzòn.

Trước khi ra về, toàn thể trại sinh chung vui trong một trò chơi tập thể, từ ấu lên đến thanh. Các em hò hét dưới bầu trời thật xanh, nắng ấm, rồi sum vầy lại trong hội trường với bữa ăn trưa cuối cùng, cà ri gà đi bộ với bánh mì Texas.

Trại bế mạc lúc 2:30 chiều Chúa nhật 24 tháng 11. Đặc biệt năm nay, Ban Điều Hành trại bắt đầu trao chiếc Cúp luân lưu (Trophy) cho đơn vị xuất sắc, và liên đoàn Trà Kiệu – Dallas chiếm giải nhất. Mọi người chia tay, lòng luyến tiếc những phút giây trôi qua nhanh, quên đi tất cả mọi nhọc nhằn lo âu cho kỳ trại.

Kết quả của kỳ trại chắc hẳn không đo lường bằng sự tốn kém, số lượng trại sinh, không nhắm vào ai mang về cho đơn vị chiếc Cúp giải nhất, nhưng là những kỷ niệm thật đẹp khắc ghi mãi trong tâm thức của từng hướng đạo sinh. Rồi ngày mai khôn lớn, các em sẽ là những người trưởng, những người lãnh đạo, nhìn lại những phút vui nho nhỏ, những điều hay lãnh thụ được trong các trạm, biến thành những hành trang vào đời phục vụ, mà nơi đó tính cách của một người hướng đạo tỏa hiện một cách tự nhiên, trở thành

những người mẫu mực (role model) cho mọi người chung quanh.

Ghi chú : Thành phần tham dự trại : LĐ Trà-

Kiêu, LĐ Lavang, LĐ Lạc Việt, LĐ Pháp Luân, Crew 1975, Tráng Đoàn Sùng Lâm, LĐ Trường Sơn.

Dallas- L.Đ. Diên-Hồng - Bầy Chí-Linh (6 Trưởng 1 Phụ-huynh = trông coi 1 bầy Sói = chắc chắn Bầy phải Mạnh.

N.J. : NHỚ LẠI NGÀY NÀO !

Đã lâu rồi, vắng tin tức của Làng Bách-Hợp Trung-Nam New Jersey, thành lập từ tháng 10/1999, cùng một Ban Đại-diện H.Đ. Trưởng-niên rất hùng hậu, với vị Tiên-chi Nguyễn-Cảnh-Tài, 4 vị Cố-vấn của Làng hợp lực cùng cụ Lý-trưởng Nguyễn-Tâm-Tú, cụ Phó lý : Đức-Chiêu , chị Thủ-quỹ Nam-Hương, Thư-ký Kim-Ngọc và vị Ủy-viên Báo-chí tuổi trẻ tài cao : Nguyễn Tâm-Dũng.

Đặc-biệt Làng này có 2 Trưởng (là vợ chồng mí nhau) là A. Đức-Chiêu và C. Nam-Hương là 2 cựu Trưởng của LĐ Thủ-Đô, Saigon ngày trước. Hai vị này lại sinh thêm 1 đấng nam-nhi là Vũ-Đức-Linh (vốn giòng hào kiệt) là một Trưởng trẻ đang sinh hoạt với BSA trong vùng N.J.

Thưa Anh Lý-trưởng thân mến,

Ngựa tui đoán rằng : lý do vắng tin là vì Làng Ta bận rộn nhiều công tác, lắm sinh hoạt cho nên chưa có thì giờ đem ra khoe khoang với các Làng Xóm khác, cứ nghĩ rằng " hữu xạ tự nhiên hương".

Nhớ lại kỳ bảo lụt ở Miền Trung (VN) vài năm trước đây, Tr. Lý-trưởng đã quyên góp tiền bạc của thân quyến, của dân làng để gửi về cứu trợ giúp đồng bào lâm nạn. Từ-tâm ấy rất đáng ngưỡng mộ.

Từ lâu, vẫn tin rằng : với tấm lòng của một Trưởng kỳ cựu, một nhà giáo, một Ông Hội-Đông Tỉnh khi đã đem lời hứa " Làm cho cuộc đời có ý nghĩa hơn " chắc Tr. Nguyễn Tâm-Tú cùng với Dân Làng N.J. sẽ làm một cái gì " Tốt đẹp hơn khi chưa có Làng N.J. ra đời" . Đó là lời BiPi dạy (mà Ngựa tui cải biên). Mong chờ tin.

Làng Trưởng-Niên New Jersey sẽ tham dự HỌP MẶT
H.Đ. Trưởng-Niên toàn Thế-giới - mùa Hè năm 2004 tại Orlando -

Một Huynh Trưởng gương mẫu

Anh Isard E. Niedrist

Bài của Hải Ly Gan Dạ

Liên Lạc : Ngày 22-2 hàng năm là ngày Sinh nhật BiPi và cũng ngày 22-2 năm 1995 là ngày Tr. Hải Ly Gan Dạ Phan-Nhut-Ngân qua đời. Để tưởng nhớ đến người Anh quý mến và cũng là một trong ba người đã sáng lập ra Bản tin Liên Lạc, chúng tôi xin ghi lại đây bài viết của Tr. Phan-Ngut-Ngân để tưởng nhớ đến người xưa . . .

Đã lâu, lâu lắm, tôi vẫn muốn viết về Anh, trước là để nói lên lòng yêu mến, sự kính trọng mà trong thâm tâm của tôi, từ ngày gặp Anh lần đầu, cách đây ngoài 50 năm, cho đến nay và còn mãi mãi, tôi vẫn dành cho Anh, nhưng vẫn do dự, vì sợ lời của tôi không diễn tả nổi lòng kính mến của tôi đối với Anh. Thật Anh đã chiếm một phần quan trọng của quả tim tôi. Tôi cũng muốn viết về Anh để giới thiệu Anh cùng các anh em Hương-đạo khác của tôi, giới thiệu một Huynh-trưởng mà tôi kính mến hơn hết, vì đã cho tôi được hiểu biết về lý tưởng tuyệt vời của Hương-đạo và đã dìu dắt tôi trong những bước đầu chập chững trên đường Hương-đạo, và đã chỉ cho tôi hướng đi chính xác mà tôi vẫn nhắm theo mà tiến bước. Nhưng tôi chỉ sợ lại chỉ vẽ ra được một bức hình méo mó không trung thực về Anh. Tôi chắc rằng tất cả các anh em Hương-đạo miền Trung Việt-Nam, hoạt động vào những năm từ 1936 đến 1945, nhất là những Huynh-trưởng thời ấy có dịp gặp gỡ Anh, cộng tác với Anh, cũng đều hết lòng kính mến Anh. Theo sự nhận xét của riêng tôi thì ảnh hưởng của Anh trên tổ-chức Hương-đạo miền Trung đã rất sâu đậm, và đã khiến cho Hương-đạo miền Trung có một sắc thái đặc biệt, nhất là lòng tuyệt đối trung thành với lý-tưởng

Hương-đạo, lòng vị tha, luôn luôn sẵn lòng phục vụ tha nhân, lòng cương trực vô vị lợi, lòng tha thiết cố võ và duy trì tình Huynh-đệ, ý-chí cương quyết duy trì sự độc lập của đoàn thể Hương-đạo, để không một đoàn thể nào, một cá-nhân nào, ngay cả chính quyền cũng không chi phối được Hương-đạo, và cương quyết tranh đấu cho sự độc lập ấy ngay cả khi quyền lợi cá-nhân của Huynh-trưởng bị đe dọa.

Anh tên là Emmanuel Niedrist, tên rừng là Isard. Anh là phụ-tá hành chánh cho anh Tổng-Ủy-Viên Trung-Việt, nhưng tất cả công việc của Bộ Tổng-Ủy-Viên do một mình Anh đã chu toàn. Công tác lớn nhất của Anh là Họp Bạn toàn quốc Thần-kinh và Đại-Hội Huynh-trưởng toàn quốc ở Huế vào năm 1941. Anh với tôi xa cách nhau một trời một vực về mọi mặt. Anh là công-dân Pháp, thuộc giới cai-trị, tôi là người Việt thuộc giới bị trị. Anh là một nhà trí-thức, tôi thì học lực không quá bậc Trung-học. Anh là Giám-đốc nhà máy Điện, một cơ-sở lớn vào bậc nhất ở Huế, tôi là tiểu công-chức. Lương tháng của Anh trên một ngàn, lương tháng của tôi không đầy 30 đồng. Anh ở một ngôi biệt-thự sang trọng trong khu dành cho người Pháp, tôi ở trong một căn nhà tranh trong Thành Nội. Anh cao lớn, vạm vỡ, đẹp trai, tôi thì thấp bé. Chúng tôi chỉ có điều giống nhau : chúng tôi đều là Hương-đạo, và do đó chúng

tôi trở thành anh em ruột thịt trong một gia đình, và mọi xa cách, mọi khác biệt đều bị xóa bỏ.

Hồi ấy anh Isard chắc cũng không hơn tuổi tôi, chúng tôi đều trên ba mươi, nhưng tư cách đàng hoàng, chừng chạc của Anh khiến tôi cũng như anh em khác, đều kính nể. Anh lại có giọng nói ấm áp, truyền cảm, chứng tỏ một tâm hồn giàu tình thương luôn luôn mở rộng đón nhận và chia sẻ mọi nỗi ưu-tư, buồn phiền, khiến Anh được chúng tôi quý mến. Ảnh hưởng của Anh không do những lời thuyết giảng uyên thâm của Anh trong các Khóa Huấn-luyện trong hay ngoài trại-trường, nhưng do lối sống thường ngày của Anh, trong tư-cách của Anh, cũng như trong cách đối xử với mọi người, nhất là đối với anh em H.Đ. của Anh. Ngôi biệt-thự sang trọng của Anh luôn luôn mở rộng cửa đón tiếp tất cả anh em H.Đ.. Anh chưa từng cho tôi một xu nhỏ, nhưng tôi tin chắc rằng khi tôi cần đến, tôi có thể trông được một sự giúp đỡ rộng rãi và tận tình.

Mỗi lần gặp chuyện trắc trở trong Đoàn H.Đ. của tôi, tôi đều đến thỉnh ý-kiến Anh. Và mỗi lần, không phải lời chỉ giáo của Anh không mà thôi, mà hơn hết, sự chăm chú nghe, sự sẵn sàng chia sẻ nỗi quan tâm, giọng nói ấm áp của Anh đã đem lại sự khích lệ cho tôi. Tôi nhớ có một lần tôi đến gặp Anh để than phiền về một em Đội-trưởng trong Đoàn của tôi đã gian lận trong khi mặc đồng phục H.Đ. đi quyên tiền giúp đồng bào bị bão lụt. Tôi đã khuyên các em, nhưng em không tỏ ra hối hận, và đã bỏ Đoàn luôn. Tôi thật buồn phiền về sự thất bại của tôi, và muốn tìm hiểu lý do sự thất bại ấy. Anh đã chăm chú nghe tôi kể lại tự sự, và sau cùng Anh hỏi : “Anh thử nghĩ kỹ lại xem : khi khuyến cáo em đó, anh có tỏ ra vẫn thương mến em, và mong muốn em hối cải rồi tiếp

tục ở trong Đoàn, hay là anh chỉ tỏ ra giận dữ về hành vi của em ấy và chỉ muốn em ấy ra khỏi Đoàn ?” Tôi đã nghĩ lại và đã nhận ra rằng chính thái độ giận dữ thiếu tình thương của tôi đã làm cho tôi mất em ấy. Tôi còn nhớ như văng vẳng bên tai giọng nói hiền từ đầm ấm của Anh, chứng tỏ Anh chân thành chia sẻ nỗi buồn tủi của tôi.

Anh Niedrist tuy độc thân và có đủ phương tiện để hưởng thụ mọi thú vui trên đời, nhưng Anh đã sống một đời sống nghiêm chỉnh, khác hẳn với lối sống phóng túng của những thanh-niên giàu có thời ấy. Ngoài công việc Sở, Anh chỉ có thú đọc sách. Còn bao nhiêu thời giờ rảnh rỗi thì Anh dành để lo việc Hướng-đạo, và Anh cũng luôn luôn sẵn sàng mở rộng cửa đón tiếp tất cả các anh em Hướng-đạo đến thăm viếng Anh. Tủ sách của Anh gồm toàn sách quý, đều đóng bìa da trắng. Đến ngày Nhật đảo chánh Pháp, Anh đã đi theo Kháng Chiến để tham gia cuộc giải phóng Tổ-quốc Anh đang bị Đức Quốc-Xã cưỡng chiếm, từ bỏ đời sống sung túc, an-nhàn. Mấy tháng sau chúng tôi được tin Anh đã hy-sinh vì Tổ-quốc Anh trong rừng thiêng. Tủ sách quý của Anh bị cướp phá – nghe nói do một Tráng-sinh – và sau đó dân Huế đã được ăn đậu phụng rang trong những trang sách quý.

Tất cả anh em Hướng-đạo ở Huế hồi đó đã bùi ngùi mến tiếc Anh, nhớ đến Anh như một Huỳnh-trưởng gương mẫu, một người anh ruột thân yêu.

Hải Ly Gan Dạ PHAN NHƯ NGÂN

HƯỚNG-ĐẠO VÀ TÌNH YÊU

Lê-Minh-Lý

Sáng nay trên đường đến sở làm, tôi lắng nghe một bản tình ca, lòng cảm thấy mềm lại vì những âm hưởng thật xúc cảm trong lời nhạc. Tôi liền "chơi" một tam đoạn luận thật sơ sài ấu trĩ như sau : Tôi là người Hướng-đạo, tôi biết yêu, do đó người H.Đ. nào cũng biết yêu !

Nghĩ đến đó, tôi liền lục trong trí nhớ những lời hứa và luật H.Đ.. Tôi nhận thức ra con người H.Đ. chúng ta thật đa tình ! Chúng ta yêu rất nhiều thứ : Yêu Tổ-quốc, yêu Quốc-gia, yêu Tín ngưỡng, yêu thiên nhiên, yêu Cha Mẹ, yêu Trường, yêu Phong trào, yêu bạn bè, yêu lý tưởng (Tuy nhiên không có điều luật rõ ràng nào đề cập đến việc yêu vợ con, yêu chồng cả !).

Có lẽ vì yêu nhiều thứ nên con người H.Đ. chúng ta đâm ra nhiệt cảm (passion) đến độ si mê quên cả sức khoẻ (vì thao thức thâu đêm để bàn chuyện H.Đ.) và quên cả "đường đi lối về" . Cũng chỉ vì quá yêu nên chúng ta thường hay bị hỷ nộ ái ố hành hạ. Thậm chí đôi lúc yêu quá đến độ nghĩ rằng : "Ta là Phong trào, Phong trào là Ta" .

Tình yêu là một món quà cao quý nhất mà ơn trên đã ban cho ta, con người H.Đ. chúng ta đã nâng cấp tình yêu gần như là một tín điều. Tuy nhiên, nếu bình tâm mà phân tích lý tưởng H.Đ., ta thấy rõ tình yêu trong H.Đ. là một hành động, là một quyết định, chứ không phải là một cảm xúc hay một nhiệt tình. Yêu trong H.Đ. là yêu không điều kiện, yêu không đòi hỏi được yêu lại, yêu lâu dài, yêu trường kỳ, và yêu quên cả mình, hay nói theo "dân chơi" là yêu "bất cần thân thể..."

Những ai đã qua một lần yêu, đều có thể nhớ lại cảm xúc lâng lâng, tâm hồn lúc nào cũng như trên chín tầng mây, lòng lúc nào cũng tử bi hỷ xả (*Yêu em lòng chợt tử bi bất ngờ ...* - nhạc Trịnh công-Sơn). Đạt được sự rung động như vậy nhiều khi chỉ có được một vài lần trong cuộc đời mà thôi. Nhưng trong cuộc sống H.Đ., biết bao nhiêu lần lòng ta cảm thấy lâng lâng khi đứng phát thức ăn cho những người vô gia cư, hay giúp những người thiếu cơ may, thiếu áo ấm, thiếu sức khoẻ hay thiếu tình thương ? Chúng ta thực hiện điều này không đòi hỏi sự đền đáp hay tuyên dương mà lòng vẫn cảm thấy Hạnh

phúc. Tình yêu đó có phải là vô điều kiện, yêu mà không đòi hỏi được yêu lại ?

Con người H.Đ. chúng ta thật lãng mạn. Chúng ta lãng mạn vì lợi ích và công bằng xã hội. Chúng ta lãng mạn vì nền Hoà bình Thế giới.

Xin gửi tặng đến tất cả anh chị em đang ngập lặn trong tình yêu Hướng-đạo, nhân mùa Tạ Ôn 2002.

L.M.L.

Làm Dân Hướng-Đạo

Kính tặng Tr. Nguyễn-Đức-Chung
và Gia-đình (Anh-quốc)

Em cứ bảo :

- Anh dễ ghét !

Còn Anh thương Em thấy mờ
Em buồn vì Anh la hét

Than :

- Bọt đã trộn thành hồ !

Anh xem Em như "Bầy Sói"

Mà Anh lên lớp cuối tuần :

Đứng ! Ngồi ! Bảo im ! Nghe ! Nói !
Ta bảo lệnh là phải tuân !

Em không là dân Hướng-đạo
Nên không thấy được Tình Thương
Anh dạy Bầy Sói thành thạo
Mai không bỏ ngõ đường trường
Em còn ngây thơ lắm Bé !
Khuôn mặt nên giữ cho tươi
Nụ Vui nở luôn, Em nhé !

- Em vẫn thấy Anh dễ ghét !

- Còn Anh : thương Em thấy mờ !

Phan Nguyễn Vĩnh Nga
Calgary 09-12-2002

Nếu tôi chỉ còn sống 5 phút nữa..

Anh Binh Già thân mến,

Mặc dù cái tên ngộ nghĩnh của anh đã được cha sở họ đạo thánh Giu Se ở Bàn cờ đặt cho khi anh chịu lễ Thêm sức cách nay nhiều năm nhưng tôi biết anh chỉ bằng tuổi của tôi thôi vậy anh cho tôi gọi anh bằng anh cho thân mật nha.

Tôi và anh đã sinh ra và lớn lên trên cùng một mảnh đất Sài Gòn đông đúc và bụi bặm nhưng chúng ta yêu thương vô cùng nơi chôn nhau cắt rún ấy, tôi sang Pháp đến nay đã hơn 20 năm, một khoảng thời gian dài đủ để nếm tất cả mặn, ngọt, chua, cay của cuộc đời. Anh ở lại Việt Nam khổ cực nhiều nhất là ở tuổi chúng ta vào những năm sau 75...

Tôi được bạn thân cho biết anh đang mang trọng bệnh, một cơn bệnh tinh thần hơn là thể xác, tôi xin mạn phép gửi đến anh vài dòng tâm sự xem may ra có giúp anh được chút nào không.

Cách đây gần 5 năm, vô tình tôi đọc được một bài viết ngắn bằng tiếng Pháp trong một khách sạn khi tôi phải đi làm việc cho hãng một cuối tuần. Bài viết không có gì đặc sắc về cái nhìn của người phương tây trên cuộc sống của dân Á đông. Chỉ có một câu làm tôi chú ý và nhớ mãi cho đến ngày hôm nay : Cuộc đời không là gì cả nhưng không có gì có thể so sánh với cuộc đời - *La vie n'est rien mais rien ne vaut la vie*. Lúc đó tôi đọc thấy hay hay nhưng vẫn chưa hiểu hết ý nghĩa.

Thế rồi bà ngoại tôi mất đi sau 2 tháng nằm trên giường bệnh. Mẹ tôi phải vào nhà thương chịu giải phẫu để nối rộng động mạch tim. Và gần đây bề trên của tôi cũng đang bị bệnh. Tự nhiên tôi chợt nghĩ và thấm thía đến câu nói trên. Thật vậy anh à, cuộc đời là gì khi nhìn

lại chặng đường hơn 40 năm tôi đã đi qua ? Chỉ là một chuỗi ngày ngụp lặn trong vui, buồn, hạnh phúc, đau khổ nhưng hình như vô nghĩa.

À tôi quên kể cho anh nghe tôi đã tham gia vào phong trào Hướng đạo cách đây 15 năm, tôi đã bỏ ra khá nhiều thì giờ để học làm người hướng đạo sinh hầu có thể giúp ích cho người khác, tôi không muốn khoe với anh những thành tích của tôi nhưng để anh hiểu thành công càng lớn thì mất mát càng nhiều. Tôi lặn xả vào cuộc sinh hoạt, vui chơi với tất cả nhiệt huyết của tuổi trẻ, tôi đã nhận được nhiều lời khen cũng như hân hạnh được nhiều người gọi tôi một cách trìu mến « Trương » . Tôi thích thú, tôi kiêu hãnh vì tôi đã là người có ích cho xã hội ! Thế nhưng tôi đã làm anh à. Tôi đã quên bẵng đi những người thân của tôi để chỉ biết đến làm việc ngoài xã hội, một phút tôi sống ngoài xã hội là một phút lười tôi xa rời những trách nhiệm mà đáng lẽ tôi phải biết và thực hành khi tuyên ba lời hứa của người Hướng đạo sinh.

Hôm nay bình tâm suy nghĩ, tôi chợt nhủ thầm : nếu tôi chỉ còn 5 phút nữa trên cuộc đời này thì tôi sẽ làm gì ?

Năm phút thật dài mà cũng quá ngắn. Dài để lấy một quyết định và quá ngắn để có thể thực hiện. Năm nay tôi đã hơn 40 tuổi, bao nhiêu chu kỳ 5 phút tôi đã đánh mất để rồi hối tiếc ?

Anh à, tôi đã tìm được trả lời cho câu hỏi của tôi : nếu tôi chỉ còn 5 phút nữa trên cuộc đời này thì tôi sẽ làm gì ? Hãy sống giây phút hiện tại một cách đầy đủ nhất, đừng đắn đo khi biết rằng mình chỉ còn vồn vẹn vài phút. Nếu tôi làm ai buồn lòng, tôi phải đi xin lỗi (biết đâu tôi hay người ấy còn sống sau vài phút nữa ?). Nếu tôi phải hy sinh một thú vui nhỏ vì phải ở nhà trông coi một đứa con đang cảm sốt, đừng chần chừ, vì biết đâu ... Và nếu tôi chợt thấy thương bề trên của tôi quá thì tôi sẽ đến gặp nàng để hôn nàng và nói anh cảm ơn em, anh yêu em ! Vì biết đâu...

Càng ngày tôi càng thấy giá trị của câu trả lời. Tôi hy vọng anh sẽ tìm được câu trả lời thích đáng cho câu hỏi của chính anh : anh sẽ làm gì nếu anh chỉ còn 5 phút để sống ?

Nếu có thì giờ anh hãy đọc chương đầu quyển sách, rất mỏng, của Đức Hồng Y Nguyễn Văn Thuận : Năm cái bánh và hai con cá. Tôi thật rất vui mừng đã hiệp ý cùng ngài trong ý tưởng : hãy sống thực ngay bây giờ.

Thơ đã khá dài, xin phép anh cho tôi được dừng bút nơi đây, chúc anh an vui và mau lành bệnh.

Bạn của anh

Trần Gia Bình (Sóc Yêu Đời)

Antony, Pháp.

Tin Đức-Quốc

Trong phiên họp ngày 28-29/12/2002 tại Tuttingen vừa qua, Hội-đồng Trưởng Đức-quốc đã bầu Ban Chấp-hành Chi-nhánh CHLB-Đức trong nhiệm-kỳ 2003 như sau :

Chi-nhánh Trưởng : Tr. Nguyễn-Minh-Hùng

Phụ-tá : Tr. Nguyễn-Ngọc-Anh

Thư ký : Tr. Nguyễn-Minh-Trang

Thủ-quỹ : Tr. Hoàng-Thuyết

Phụ-trách Thiếu : Tr. Minh Hùng + Hoàng Thuyết

Phụ-trách Ấu : Tr. Quang Hào + Thanh Vân

Cố-Vấn : Cụ Tô-Văn-Phước

(e-mail ngày 5 Jan.2003 của Chi-nhánh Đức)

Chúc Gì ?

Xuân nơi trú-quốc, chúc gì đây ?

Mai nở vườn xưa chắc gì đây

Chủ vườn năm trước, giờ xa xứ

Đêm mộng về thăm, chỉ đứng ngây !

Ũ - Nga

Sổ Vàng

1. Tr. Đặng-Hiếu-Điển	50 Mỹ-kim
2. - Hồ-Thị-Vê	20
3. - Trần-Đình-Thủy	50
4. - Nguyễn Tuyết-Nga	20
5. - Tuấn-Việt	20
6. - Nguyễn-Thị Xuân-Lan	50
7. - Nguyễn-Văn-Phó	50
8. - Ấn-Danh	50
9. - Lê-Xuân-Đàng	30
10. Nguyễn-Minh-Triết	50
11. Trần-Đức-Hạnh	100
12. Lê-Mộng-Ngọc	20
13. Huỳnh-Thành-Hung	20
14. Phạm Quỳnh-Châu	100
15. Lê-Đặng	50
16. Trần-Trung-Hợp	30
17. Chia 50% Quảng-cáo với QGHC(*)100	
18.- Phan Lệ-Nga	50 Gia-kim
19. Tôn-Thất-Thận	40
20. Nguyễn-Trọng-Quỳnh	50
21. Dương Kim-Sơn	40
22. Phạm Kim-Phú	50
23. Dương-Văn-Hoá	30
24. Xóm Trưởng-niên Ottawa	200
25. Trần Phương-Thu	100
26. Hoàng-Hội	50 Úc-kim
27. Bùi-Năng-Phán	100 Âu-kim

(*) BS Tùng và NS Loan giúp 200US tiền Quảng-cáo cho Liên-lạc. L.L. chưa tiện đăng, nhờ Đặc-san CSV/QGHC Montréal đăng giùm, tài-chánh chia hai phần đều nhau. Liên-lạc và Đặc-san QGHC xin cảm ơn chân thành cảm ơn hai ân-nhân.

Thủ-quỹ khóa Sổ Thu phần Liên-lạc số 45 ngày 10 tháng 2 năm 2003. Những đóng góp sau ngày này sẽ được chuyển qua Liên-lạc số 46 (sẽ phát hành vào tháng 6/2003).

Liên-Lạc xin chân thành cảm ơn các độc-giả đã gom củi lửa để cuộc chơi chung được kéo dài lâu.

Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-Lạc

M Ã T H Ư

Tr. Trần-Trung-Hợp (Milwaukee).

Vào những ngày gần Giáng-sinh, Ngựa tui nhỏ đến anh chị em Trưởng-niên Ottawa, trong đó Cụ Trưởng Xóm Phúc Già . Hồi tưởng những lần cùng nhau tổ-chức sinh-hoạt "Mừng Giáng-sinh Liên Xóm Ottawa-Montréal" khi nào cũng gặp nhau. Năm nay cũng lên Ottawa chung vui với anh chị em trên ấy, vắng bóng Cụ "Trưởng Xóm Phúc Già", có gặp ba người con, muốn viết đôi giòng để tưởng nhớ đến người xưa ghi vào Liên lạc, thì may quá , có người viết thay mình, mà còn viết tình tử hờn, hay ho hơn. Xin cảm ơn Trưởng Hợp. Lại còn kèm theo hình (phụ trội), disk. Chu đáo quá. Tuy nhiên khi ăn, không nên ăn no, phải lo xa để dành, cho nên tấm hình chụp chung với phái-đoàn HĐ di Nhật về : sang năm sẽ tính. Nhưng nếu Hợp viết một bài kỷ-niệm ở Trại Hợp bạn ở Nhật, kèm với tấm hình ấy thì độc giả Liên lạc sẽ khoái vô cùng. Có đòi hỏi nhiều quá không Hợp ? Chắc Hợp sẽ trả lời "thăm" : Có sao đâu, anh Thoại, để rảnh, em viết.

Cám ơn những lời chúc, tấm thiệp Xuân đẹp quá, lại chỏ theo củi lửa để Liên-lạc "hâm nóng" tình anh chị em H.Đ. chúng ta.

Tr. Trần-Văn-Thao (Vermont).

Em đọc thư Anh đến mấy lần, thấy mà thương Anh, hình dung một Trưởng Già đã 95 tuổi hạc rồi mà vẫn thiết tha với Đạo, chung thủy với Phong-trào và vào tuổi xế chiều, vẫn thường mến em út như thời xa xưa.

Em đã chuyển thư của Anh cho Cha Phạm-Văn-Tuấn, nhờ Tr. Sói Con Đã Già đạo đạt và cố thuyết phục. Em cũng có gửi một điện thư đến Cha Tuấn. Nhưng đạo này Cha đi vắng (Edmonton, rồi Vancouver rồi ...) Khi về, thế nào Cha Tuấn hoặc Chú Sói Con Đã Già cũng trả lời Anh (toàn là Cha Chú cả !)

Kính chúc Anh sức khỏe tốt, tâm trí thành thời. Anh em Xóm Montréal dự tính lên thăm Anh mấy lần, nhưng chưa thực hiện được. Dù sao, chúng em cũng sẽ thu xếp để thực hiện.

Tr. Lê-Đặng (Cộng Địch Đạm, Irving)

Đọc thư em (đề ngày 20-1-03) như nghe một bài ca, khoái quá chừng ! Gửi sách qua để em mượn, nay em trả, đó là "đúng luật chơi", cũng như em đọc L.L. mà đã gửi tiền bưu-phí, đi xem đá banh thì mua vé vô cửa :

" Công bằng là đạo người ta ở đời " y chang sách đã dạy. Rất cảm ơn em về những lẽ trong thư, nhất là trong câu ... em phải nói ra cái tâm của em thì em mới yên tâm được.

Bravo Cọp Texas !

Tr. Hồ-văn-Mẫn (An-Tiêm) Ottawa.

Hôm gặp nhau ở Ottawa, không nói chi nhiều. Nhận được bài thơ "Tình An Tiêm" thấy hay và thấm thiết tình anh em H.Đ. quá Bài thơ ấy đăng trong L.L. này. Luôn tiện cũng nhắc gởi những ai là An-Tiêm, Huế, ngày xưa khi nghe Tiếng Chim Gọi Đàn này thì hú một cái hay biên thư về Liên lạc, nơi đây sẽ rất

vui sướng đánh phèn la, gõ mõ giúp anh em An Tiêm. Đã đọc những lời trao đổi e-mail giữa anh Lê-Phỉ, Q.Tiêu và Mẫn làm mình nhớ đoàn Chi-lăng của mình ngày xưa lắm.

 Tr. Trần-Thường (Toronto).

Tiết thật, rằng mà anh không phone cho biết, để gặp anh nói chuyện cho vui. Đọc mấy giòng nhắn lại ... Đoàn Lai nhờ tôi nhắn với anh Thọai là Lai đã nhận được thư, ảnh và 3 tập Liên-lạc của anh Thọai gửi cho. Đối với Lai, các số L.L. quý hoá vô cùng, đó là "thần dược" trị căn bệnh lão hoá của các Trưởng già ở Huế, trao cho nhau đọc, thích thú vô cùng. Lai vừa qua khỏi bệnh tim, đã xuất viện, sức khoẻ đang hồi bình phục..

Cám ơn tấm thiệp của Anh Chị, năm nào cũng trẻ, cũng đẹp. Mong rằng sức khoẻ Anh Chị được an toàn. Cám ơn Anh Thường đã cho biết tin của anh Đ.L., anh Đội-trưởng xa xưa và thân mến của Ngựa.

 Tr. Bạch Thu-Hà (Ca-li).

Nhận được Thiệp mời qua dự Tiệc Mừng Mười Hai năm Mỹ-viện, rồi đến Sinh nhật Mẹ Thu-Hà, Sinh nhật con Bạch Diễm-Hà, mừng Tốt-nghiệp và sinh-nhật con : Bạch Duyên-Hà. Lại còn ghi thêm câu chót : Mong tin và thăm anh chị ... Làm rằng mà qua được, thôi thì - Qua Không Gian - chúc cả nhà thi đậu cả, sinh thêm con cháu để mời Trại-sinh Trại Thăng Tiến 8 năm 2006 đến cùng chung vui.

 Tr. Phạm-Quỳnh-Châu (Akéla Đ. BL.)

Thấy lâu vắng tin Chị, hỏi thăm anh Cảnh. Biết là dạo này Chị không khoẻ như xưa. Ai mà không rửa, thời gian đáng ghét thật ! Biết là Chị vẫn có đọc L.L. là em vui rồi, vì nói đó, thỉnh thoảng Chị gặp lại (trên trang giấy) vài hình ảnh thân thương của mình ngày xưa, nhưng không được nghe Tiếng Kống của Bầy Sói Đinh-bộ-Linh B. ở Huế thời cực thịnh của

H.Đ. Kính lời thăm Anh Tài, em nhớ là ngày trước, anh có học ở Việt-Anh (Huế) cùng lúá ới anh Phạm-ngọc-Gia và chị Hồ-thị-Tâm. Chúc Chị nhiều sức khoẻ, tập tành đều đặn dưới sự hướng dẫn của Thầy Cảnh thì làm rằng mà đau yếu được. Cám ơn gửi lửa hậu hỷ Chị đã chở về cho L.L. Đã khá lâu rồi, chưa có dịp trở lại San José, mong rằng ngày ấy không xa.

 Tr. Sói Con Đã Già (Toronto).

Sau khi chuyển thư của Tr. Tiên-Chi Trần-Văn-Thao để nhờ Trưởng thừa lại với Tr. L.M. Phạm-văn-Tuấn đỏi thường đến một Trưởng Lão, dù đã 95 tuổi đời, vẫn còn lo lắng cho đồng đạo. Ngựa tôi đã nghe lời Trưởng, gửi một e-mail đến Tr. P.Đ.T. nhưng bị phát hoàn, vì sai địa chỉ (địa chỉ Trưởng đã cho). Mong rằng, khi Cha Tuấn về, Trưởng sẽ tấu một bản đàn thật hay để Cha xiêu lòng, bước một lần đến Vermont hành đạo chắc Cụ Thao nhà ta "sướng" lắm (Mong Cụ còn biết sướng). Trở lại tấm thiệp Mừng Xuân Trưởng gửi, đọc đến đoạn bà Kê trên của em đọc báo Liên-lạc số Tết thì cảm động lắm. Bà nói em có tội đã bỏ bùa cho Anh. Em cãi lại mà không được...

Ngựa mách Sói Con Đã Già "thừa" với Bè Trên của SCĐG như ri : Tôi chưa bỏ bùa mà đã có khối người mê rồi, nếu mà bỏ bùa nữa thì "Nhà Người" đâu còn thấy được tôi vào ra thông thả nhà này như hôm nay ?

Trưởng nhắc lại mời nhớ, quả thật anh em mình chưa có dịp cùng đi ăn phở với nhau lần nào. Lần sau "nhất định" sẽ cùng anh Tr. Vịnh (cũng là Trưởng rồi, ăn uống kiêng cử lắm, có tật tiểu đường, nhưng còn hên chưa bị Cảnh-sát bắt), Tr. Tĩnh (ăn chay trường) xới phở không mắm, không muối, không nước lèo. Khi đọc đến đây, chắc Tr. Tĩnh sẽ nói ăn chay thì chay, nhưng cũng có ma-gy, nước lèo chay chứ bộ ! Riêng phần Ngựa này, cũng bệnh hoạn lung tung,

Những kiếng cũ cũng vừa phải, vì ham vui với bạn bè, đôi khi quên cả bệnh tật.

Tr. Nguyễn-Kim (MD.)

Độc giả Liên-lạc có đến 2 Nguyễn-Kim lận. Đây là Kim Maryland, nữ giới (nếu là nam giới thì phải biết!), người có lối viết và nét chữ như Rồng bay Phụng múa. Và rồi biết đâu, năm sáu mươi năm nữa, Kim này sẽ dựng một lều vải ở cổng Trại Hẹp Bạn H.Đ. viết những bài ca, những bản nhạc H.Đ., rồi sẽ có kẻ làm thơ (Như thi sĩ Vũ-dình-Liên):
*Bao nhiêu người thuê viết, tấm tất ngợi khen tài
Hoa tay thảo những nét, như Phụng múa Rồng bay.*

Nhắc đến Kim lại nhớ đến "chú" Nguyễn-Kim của tui ở Ottawa. Một người trầm lặng, đã một thời là Tư lệnh H.Đ. Canada, có hứa với tui một vài chuyện (tháng 12-02 ở Ottawa) và chắc sẽ giữ lời. Kim ơi, anh Thoại thông cảm những uẩn khúc của đảng ấy, rồi thời gian sẽ trả lời. Rất mong Kim lấy lại phong độ của thời trại Hẹp-Lực năm 1985

Tr. Tuấn-Việt (Renton).

Từ nay xin được gọi là "Trưởng" Tuấn-Việt, thay vì Thi-sĩ T.V. như vậy mới đúng. Ngày xưa Trưởng sinh hoạt ở JEC Tỉnh Ninh Bình (JEC: Jeunesse Etudiant Catholique = Đoàn Thanh niên Học-sinh Công-giáo 1942-45) mà Trưởng đã viết trong lý-lịch:

*JEC với Hướng đạo sinh
Như anh em ruột thịt
Liên lạc luôn khăng khít
Vì mục đích tương đồng
Nên đã sẵn trong lòng
Yêu con đường Hướng đạo
... và Năm tay dự "cuộc chơi".*

Trong thư (5-12-02) Trưởng viết Liên-lạc số 44, bài vở phong phú, nhắc nhớ truyện xưa tích cũ, vừa loan truyền các thành tích hoạt động đường thời, đúng là Kim Cổ giao duyên cũng như Trưởng đã đem JEC giao duyên cùng với HĐ vậy.

Cũng trong thư nói trên Trưởng viết tiếp: Phần tui, từ lâu nay, sức khoẻ có phần sút kém hơn... hôm 10

Nov. vừa qua tự nhiên bị xỉu, mê đi đến 20 phút mới hồi tỉnh, những tưởng "đi luôn" bữa đó. May sao nay còn ngồi đây gửi bài cho Liên-lạc. Anh Tuấn Việt ơi, anh chưa già từ anh em chúng tôi được mô. Hôm 10-11 là ngày giỗ cụ Phúc Già (Trưởng Xóm Ottawa), Cụ có hiện về thăm Ngựa và nói: Cụ có thấy Thi-sĩ Tuấn-Việt, tay cầm Passport mang tên Trần-Văn-Lung đến chờ Visa ở cổng Diêm-Vương. Diêm-Vương thấy trên cổ có đeo "Huân-chương Hướng-đạo" bèn bốc điện thoại hỏi ngay Cụ BiPi. Không rõ hai bên thảo luận những gì **lâu đến 20 phút**, Diêm-vương lắc đầu, cười và phán: Hướng-đạo trên trần-thế còn cần đến Người, nhất là một số Trưởng trẻ sau này còn thiếu cái "Tình Hướng đạo", chỉ giỏi nói trên giấy tờ, báo chí... Ta chưa cho Nhà Người "Visa Nhập Cảnh" được. Hãy trở về làm thêm 2 tập thơ nữa, cần dạy thêm cho các anh chị em HĐVN biết thương yêu nhau hơn: Trẻ biết kính trọng Lớn và giữa các Trưởng với nhau cần có sự hòa nhã, tương kính, làm sao cho xứng đáng là một người HĐVN, nêu gương tốt cho thế hệ đàn em. Chối, chúc nhà người trở về bình an. (Diêm-Vương dơ bàn tay trái ra bắt).

Anh Tuấn-Việt ơi, em tỉnh giấc, nhờ lại những lời Cụ Phúc Già kể lại khi thấy Anh chờ cấp Visa Nhập Cảnh của Diêm-vương (20 phút thảo luận với BP), cũng đúng "20 phút" lúc anh "ngất xỉu" ở nhà. Linh thiêng thật! Như vậy, anh còn phải sáng tác và ngâm nga thêm 2 tập thơ nữa, may ra các anh em H.Đ. mới "thấm cái Tình H.Đ." mà Diêm-Vương mong đợi ở các Trưởng HĐVN. Cứ 10 năm "ra" 1 tập, như vậy 2 tập là 20 năm sau, thì anh cũng có 100 tuổi thọ, khi ấy cầm Passport xuống là ô-tô-ma-tit có Visa nhập cảnh ngay.

Tr. Trưởng-V-Thanh (Bây giờ Anh ở mô)

Từ nay trên Liên-lạc sẽ vắng tin, vắng bài, vắng hình của SÓI Tận Tâm, một Trưởng rất vui tính, sống trọn vẹn tình nghĩa với anh chị em, biết và nhớ rất nhiều chuyện H.Đ., kể cả những giai

thoại. Riêng Ngựa này thiếu một tri-ký HD, một người đồng tuế, lẫn đồng bệnh và rất đồng tâm.

Chim có đàn cùng hát, tiếng hát mới hay,

Ngựa có bạn cùng đua, nước đua mới mạnh.

Để tưởng nhớ đến anh Thanh, xin trích vài đoạn trong điện thư ngày 17-nov.02 (A. Thanh mắt : 09-12)

... Chúng tôi đã khẩn cấp trở lại Sydney, vì các anh chị đã khen chúng tôi vui vẻ trở lại thăm Quê-hương, vì vậy tôi đau một trận khá nguy hiểm. Hôm nay là ngày thứ tư trở lại Úc, đã phục hồi. Tôi kiểm điểm những tập san, anh gửi tặng cuốn Kỷ niệm 70 năm HĐVN, những số L.L. trong thời gian tôi vắng mặt. Tất cả đầy đủ. Tiền bưu-phí anh tốn cũng bộn. Tôi cũng có cách riêng hoàn trả anh (bì mật). Hội-quán Bùi-Chu nay nhà nước đã hoá giá bán cho tư nhân rồi. Tôi sẽ viết bài cho L.L. kể lại chuyến viễn du, những buổi gặp gỡ anh em HĐ bên nhà, qua những nơi tôi thăm viếng Saigon, Đà-nẵng và Huế. Khi tôi rời, các anh đã ra tiễn tôi tận sân ga, nhất là khi ở phi-trưởng Tân-Sơn-Nhất, một số anh em đã rơi nước mắt khi thấy bệnh tình tôi quá trầm trọng, trong đó có cả anh Lược. Anh Thoại có thể cho tôi thêm một cuốn 70 năm HĐVN nữa không, vì cuốn anh tặng tôi, tôi đã hiến anh em HĐ bên nhà rồi, anh em chuyền tay nhau, dành nhau mà đọc thích thú lắm, còn làm một bản luân chuyển cuốn sách hiếm hơi ấy nữa. Tôi có đọc trên internet tin tức Trại Họa Bạ TTT7 và Chánh bên Texas cũng kể truyện trên với tôi. Nay thi nọ cửốt như hoa của tôi, mà anh thường nói trong L.L., nếu chụp hình thì thấy méo xệch. Xóm tôi nay có thêm 2 thành viên mới từ Canberra xin gia nhập: đó là Cụ Viêm và anh Trâu Căn Cù. Từ nay, anh em mình sẽ thư từ liên lạc với nhau bình thường như trước ... (Thông qua 7 giòng).

Anh Thanh ơi ! Bây giờ còn biết nói gì nữa, xin mượn hai câu thơ của Huy-Cận trong Vạn Lý Tình " để gửi đến Anh :

Cơn gió hiu hiu buồn tiễn biệt,

... Thương bạn, chiều hôm sầu gởi tay.

Tr. Trương-văn-Lệ vừa gửi cho tôi biết 2 tin :

1. Chủ-nhật 19-1-03 có buổi họp Tất niên tại nhà Chị Thanh, một buổi họp mà anh Thanh

đã dự định trước ngày anh mất. Mục đích là để anh chị em trong Xóm Tùng-nguyên Sydney chọn Trưởng Xóm mới: Anh Trương-Lạc-Phiêu (Hà-mã) được chọn. Anh Viêm thì đặc trách Xóm Vùng Canberra, đã có liên lạc với anh Viêm và anh Mừng rồi. Mọi việc coi như đã xong.

2. Buổi lễ Cầu Siêu 49 ngày của Tr. Thanh được gia đình tổ chức ở Chùa Trúc-lâm, Sydney. Ngoài chị Thanh và con cháu trong gia đình, còn có anh chị Thuất, con gái Tr. Phụ và anh chị em trong Xóm Tùng Nguyên.

Tr. Nguyễn-Thanh-Oai (Làng Vạn-Hồ MN)

Khi nhận được danh sách 32 vị của Làng Vạn-Hồ với mấy giòng ngắn ngủi của Trưởng ghi : 'Mong nhận được báo Liên-lạc', anh em trong ban Phụ-trách nhìn nhau hỏi : có nên gửi đến tất cả không, vì Liên-lạc có lệ là chỉ gửi đến chính độc giả nào yêu cầu (chứ ít khi gửi qua 'Ủy-nhiệm Tập Thể'). Nay nhìn liste, thấy cần phải 'In thêm ngoài số lượng' nên Ban phát hành hỏi ngán, nhìn Ngựa dò hỏi ý kiến. Ngựa đáp : *Cứ gửi thử vài số, nếu vị nào lãng trí không hồi âm, khi ấy sẽ coi lại.*

Và báo nhà nghèo cứ tiếp tục. . .

Chờ mãi chỉ thấy một tấm hình mà không có bài ghi buổi họp cuối năm của Làng như Trưởng hứa. Thôi chờ kỳ sau vậy. Ngựa thấy có tên Tr. Nguyễn-văn-Phó, cũng là độc giả quen thuộc của L.L. rồi và vị này rất hiểu 'Luật chơi chung'.

Xin lưu ý : mọi sinh hoạt hoặc cần hỏi han chi, xin gửi về Văn-phòng H.D. Trưởng niên ở Florida. Sau hết, xin gửi lời chúc: *Làng Vạn Hồ Mạnh Tiến.*

Tr. Trần-đức-Hanh (Ca-li)

Xem 2 bức điện thư của Trưởng, lòng Ngựa tôi vừa vui vừa buồn. Vui là được thêm một người Bạn Quý hiểu mình (mặc dù đã nghe tiếng Vị Gia-Trưởng này từ lâu), với những giòng Em xin tâm sự thêm với người anh yêu quý. Hân hạnh được chung phòng với anh ở Trại TTT7, em thấy anh là một Trưởng kỳ cựu... (thông qua 4 giòng lên mây). Đọc Liên-lạc và

nhất là qua mục Mã Thu, em nhận ra biệt tài 'conseling' của anh, do đó, hôm nay ngày đầu năm 2003, em muốn tâm sự với anh và xin anh 'Advice'. Còn buồn là vì Cụ Gia-trưởng này muốn 'hạ mã' mà không xuống được, vì nhiều lý do, trong đó lý do tìm người thay thế còn khó hơn Kissinger đi đêm với Ma (V.C.) để tìm cách rút quân Mỹ về trong vinh dự (mà chẳng vinh dự chút nào cả). Một số chuyện buồn (không tên) khác là anh em HD Nam Ca-li vì đông nên nhiều lãnh chúa, chuyện dùng danh từ 'Làng Bách-Hợp' cho đúng với Đại Hội-Đồng Trưởng-niên kỳ TT7 cũng chưa thực hiện.

Chú em thân mến, Chú mắc bệnh TIM, chờ đợi mà suy nghĩ nhiều sẽ có hại cho bản thân, làm buồn cho gia đình, chờ Hưởng-đạo mà không thoải mái, khi đọc e-mail chú gửi, Ngựa tôi cũng buồn lây, không thể 'bán buồn mua vui' được. Chỉ còn có một lời khuyên Chú : ' **Xin hãy làm theo tôi**', vì tôi đã làm và chắc Chú cũng đã biết Ngựa tôi đã làm sao để có kết quả ở kỳ TT7 vừa qua. Dù sao, Ngựa tôi rất vui sống với câu Chú đã viết : *Em vẫn yêu thích và vẫn muốn chờ H.Đ.*

Hạnh ơi, câu đó rất đáng đồng tiền bát gạo, đánh trúng tim đen của mình và anh Thoại đọc đến đó, lại càng thương em nhiều hơn.

(Xin lỗi Tr. Hạnh, trong một phút xúc động, tôi đã đi quá phạm-vi tình bạn).

Trông chờ tin Hợp Bạn TT8, anh em đã làm tôi đau rồi. Dù sao cũng là công việc chung, mỗi người nên góp một tay. Chúc Hạnh gặp nhiều vui.

Tr.Tôn-Thất-Thiên (Ottawa).

Thấy vắng tin Anh, cứ tưởng là anh giận chú Ngựa ăn nói tào lao, nhận được bài viết của anh gửi cho Liên-lạc, em mới yên tâm là anh đã quên chuyện em 'hù' anh năm ngoái.

.. tui không có giận anh đâu. Trong một thời gian khá dài, tui im hơi lặng tiếng vì hồi tháng 5 tui bị stroke. Tuy chỉ là Mini stroke thôi, không có hậu quả gì tai hại, nhưng phải đi khám đủ thứ bác sĩ chuyên môn, rồi lo

thuốc men và nhất là an dưỡng và 'slow downn', nên trong mấy tháng trời chỉ coi TV, đọc báo trên internet..

Nói cho anh biết : trong thư, tôi quên nói là tui đã nhận được Liên-lạc số Xuân, tui giật mình vì thấy nó vẫn còn 'ra', mà trình bày lại còn tốt đẹp hơn nữa (đó là ý kiến của một người 'dans le métier'.. Xin chào ông Chủ bút và ê-kíp của ông. Cha Lefas, em còn nhỏ. Lúc ở Huế, ông cố đạo này thường sinh hoạt với HĐ ở nhà L'Acceuil, cạnh Nhà Thờ Giòng Chúa Cứu Thế, nơi đó ngoài đoàn Lyautey còn có Bầy Lê-Lai nữa. Lúc ấy là thời gian cực thịnh của HĐ Huế.

Xóm Chuối (Merkel TX.)

Năm nay Xóm Chuối giạt giải nhất về đóng lệ phí ghi danh Trưởng niên sớm, nhưng hơi 'trật đường rầy' một chút là thay vì gửi về VP HD TN ở Orlando, lại 'Ngựa quen đường cũ' phóng thẳng về Liên-lạc ở Montréal. Và L.L. đã chuyển ngược về Orlando (theo chi phiếu số 20 ngày 15-01-03 cùng với Xóm Ottawa, mỗi nơi 20USD, vị chi là 40USD). Xin lưu ý các đơn vị HDTN gửi thẳng đến Orlando, để bớt tốn chi-phí, vì tiền bạc khó kiếm lắm.

Quan Lang Tây năm vừa qua đã quá vất vả và đại-hội Nha Y Dược sĩ Tự-do kỳ IV, ai bảo làm chức lớn mà chi. Tới giờ vẫn còn lời qua tiếng lại, nhức óc vô cùng ! Năm nay, cô Út sang ngang, ai cũng tưởng Xóm Chuối ngày càng thêm đông xóm viên, té ra không phải vậy, mà Xóm càng vắng vẻ hơn trước. Chỉ còn Trưởng Xóm và Phó, tha hồ mà 'Vi Bất Thiện'. Biết đâu, lúc Ông Bà 60, 65 tuổi, chiều chiều 'ấm còn thỏ' ra chơi, có ai hỏi thì chỉ dám khai là ...cháu ngoại tui!

Tr. Lê-ngọc-Buu (Báo Khiêm tốn. đạo Gia-lai)

Thư Trưởng viết : Ngày 15-12 vừa qua, sau lễ tưởng niệm Tr. Trương văn-Thanh anh em được chị Trần Trung Du cho xem bản tin Liên-lạc số Xuân 44. Rất vui mừng được gặp nhau trong tâm tưởng qua tờ Liên-lạc. Búu xuất thân H.Đ. ở Huế và dạy học ở Pleiku đến năm 1981 mới hạ sơn, và hiện bây giờ đang sinh hoạt với anh em Giữ Vững như bác Voi Hoạt bát, Tr. Trọng-

Thảo, B. Văn-Nghĩa, Phụng-Hoàng ở Mỹ (thông qua 5
giờ nói về tình hình sinh hoạt HĐ ở quê nhà).

Em Có vài điều cần nói thêm về tờ L.L. số Xuân 2003:

- Tấm hình một HĐS chụp với Tr. Nguyễn-văn-
Thuận (tr. 56) là Bưu đồ. Lúc đó Bưu đang làm
Thiếu-Phó LĐ La-Vang. Xin cảm ơn Quý Trưởng
đã cho Bưu được vinh dự có mặt trong bức hình có
tính lịch sử đó.
- Cũng trong L.L. số 44, Tr. Sói Diêm đạ là một
Trưởng của Đạo Gia-Lai tên là Nguyễn-Văn-Phó. Có
lẽ chữ Việt viết theo 'ngoại' không có dấu, làm cho
Trưởng hiểu ra nhiều tên khác.
- Trong hoàn cảnh mà 'Hưởng đạo V.N. khó khăn
vô cùng' (cải biên lời bài Hội ca), anh em ngành
Tráng cố gắng giữ mình như nước thanh khiết, dù có
đứng vào bình hình tròn vuông gì cũng là nước tinh
khiết và mong các khóa Huấn-luyện đặt đúng đường.

Sau hết kính chúc ... và ước mong

Tr. Vũ Thúy-Lan (Thủ-quỹ Xóm Ottawa).

Bà Chị thì lúc nào cũng chu đáo. Lo củi lửa cho
Liên-lạc, không quên đóng tiền ghi danh cho
Xóm (những lại gửi cho Liên-lạc, cho nên L.L. lại chuyển
tiếp qua VP HD TN ở Florida, chung 1 lần với Xóm Chuối).
Hôm lên Ottawa, được đến nhà anh chị cho uống
trà thơm, nhìn vô số tấm thiệp Chúc Xuân của
những năm trước, đủ kiểu, đủ màu sắc treo la liệt
khắp nhà, thật đẹp mắt. Đó là một sáng kiến rất
hay : lâu lâu nhìn lại những lời chúc Xuân của
Bạn bè, của bà con, đầy những lời hay ý đẹp, và
đôi khi có cả "ẩn ý" của người tình năm xưa nữa,
còn chi thanh tao cho bằng (loại sau này, Bà Chị yên
chí, Ông anh Nguyễn-Quý của tui bảo đảm an toàn 100%).
Không biết anh Bổng nghĩ thế nào, những Ngựa
tôi có những lá thư và thiệp từ nhiều bạn bè (lẽ dĩ
nhiên có cả độc giả L.L.) mà Ngựa tôi đã giữ từ nhiều
năm nay. Mỗi lần đọc lại, có thể làm cho một
ngày tôi của tôi vui vẻ hơn, những lời thân
thương ấy cho tôi biết là tôi được quan tâm và
thương mến như thế nào.

Tr. Hoàng-Hội (Cụ Lý Làng Melbourne).

Em nhận đủ cả hai thư của Anh, trong thư thứ hai
có cả bài anh tặng Ngựa CK 'Sống lạc quan,
sống Hạnh-phúc'. Bài này, em phải dành cho
L.L. kỳ sau, vì còn phải gửi đi xa nhờ đánh máy.
Bức thư Anh gửi, em dành đưa vào Mã Thư số 46,
và như vậy ở L.L. số nào cũng có thấp thoáng
hình ảnh của Người Anh phương xa cả.
Chú Mõ Râu Kẽm dạo này vắng bóng, vắng tin
và cũng chẳng nghe thấy nụ cười. Chắc Cụ Mõ
bạn 'Xoa'. Nhờ Anh nhắc lần Cụ gõ mõ là vừa !

Tr. Lê-Mộng-Ngo (Ca-li).

Dù thư Trưởng viết ngắn nhưng được biết đã 85
tuổi hạc rồi mà Trưởng còn cứu nhân độ thế, mỗi
ngày chằm cừu, bấm huyết trị bệnh cho trên dưới
15 người. Đó mới là 'Giúp Ích thứ thiệt'.
Cảm ơn Trưởng đã không quên gom củi cho L.L.
để cuộc chơi được lâu bền.
Lo lắng cho Người, Anh Ngọ cũng nên "tự lo"
cho sức khoẻ của chính Anh nữa nghe ☀

Hướng-Đạo Trưởng-Niên ghi danh niên-độ 2003.

Xin thưa cùng các Đơn-vị Hướng-đạo Trưởng-niên
được biết : Giữ đúng truyền thống, và làm gương cho
các đơn-vị (đàn em), chúng ta nên sốt sắng đóng tiền
"Ghi Danh" hằng năm về Văn-Phòng Hướng-đạo
Trưởng-Niên theo địa chỉ : **Tr. Hoàng-Ngọc-Châu**

20401 Martin St., Orlando, FL.32833, USA.

(Liên Lạc số 44 đã có lưu ý chi tiết này ở trang 36)

Tuy nhiên, theo "đường xưa lối cũ", có 2 Xóm vẫn gửi
về "Chốn Xưa", đó là Xóm Merkel (Tục gọi là Xóm
Chuối) đoạt cờ Tiên phong, thứ đến là Xóm Ottawa
(Thủ-đô Canada), mỗi đơn vị đóng \$20 US.

Liên-lạc đã chuyển về VP/HĐTrN (theo địa chỉ ghi trên)
số tiền \$40 US, chi-phiếu số 20 ngày 15-1-2003.

Từ nay trở đi, xin các đơn vị Trưởng-niên gửi thẳng về
VP, để khỏi tốn bưu-phi 2 lần vì tiền bạc khó kiếm lắm.

Nói thiệt đó ! Liên-lạc cảm ơn lắm.

Diễm Báo : **LIÊN-LẠC SỐ 44 (XUÂN QUÝ MÙN)**

LTS : Đây là một điện thư của một Trưởng niên ở phương xa gửi về Liên-lạc, gọi là một đóng góp, nhằm mục đích nhắc lại nội dung L.L. số 44. Trong những thư tử độc giả gửi về, nhiều người cũng đã khen tờ bìa # 44 có nhiều ý nghĩa nhất trong các báo Hướng-đạo tử trước đến nay. Đó là công trình mỹ-thuật do Trưởng Cáo Đồ Mặt thực hiện. Anh em trong Ban Phụ trách cũng đồng ý đăng lại nguyên văn bức điện thư này (nhưng xin phép không ghi rõ tên người gửi, như sự mong muốn của tác giả).

Objet: Re: Hoi tham

Date: Sat, 7 Dec 2002 11:39:16 -0800

Kính gửi anh Thoại,

Em mới nhận được Liên lạc số 44. Anh đã thật chu đáo lo cho anh chị em HĐVN có báo đọc trong dịp Giáng-sinh, thế thì ai mà có thể thay thế Anh tiếp tục làm L.L. được ???

Liên-lạc kỳ này kinh khủng quá. Đủ món sơn hào hải vị. Việc nê nếm lại càng xuất sắc, khiến độc giả nói chung, anh chị em Hướng-đạo Trưởng niên nói riêng, được một bữa tiệc 10 món thịnh soạn vào dịp cuối năm.

Thật thế , trước hết, ông M.C. đồng dục khai mạc bữa tiệc với giọng lạc quan lúc đầu rồi kết thúc bằng lời báo động cho toàn thể Phong trào về một truyền thống đã mất cùng sự tiếc nuối một thói quen bình thường là sự "chào kính" mà nay đã trở thành dĩ vãng. Sau đó là phút tưởng niệm những Trưởng và Thân nhân vừa lìa Rừng ở Nam California, North Carolina, Roma, Saigon, Quảng Ngãi v.v...

1. Vào tiệc là bốn món ăn chơi : gồm 4 Trưởng Chủ-tịch HDTU-HĐVN (1983-2006). Nhìn hình, chúng ta nhìn thấy rõ một sự tiếp nối theo thời gian từ già đến trẻ. Già (Tr. Khắc) thì nghiêm trang cẩn mật, dắt theo cả chìa khóa và còi trong túi để răn dạy đám trẻ cứ muốn xé rào. Trẻ (Tr. Thuật) thì tươi cười vui vẻ, nhưng hai tay "thủ" 2 súng sẵn sàng bắn bỏ anh (chị) nào loạng quạng. Đứng không nào ? Chỉ tội cho Tr. Vĩnh-Đào đã mất cả tay lại bị xéo cả thịt đùi, Tr. Thờ thì tỏ ra cung cách một chính khách, nghiêm trang với quần là áo lượt trên khuôn mặt kính trắng gọng vàng.
2. Món "Tin tức" dồi dào với những bản tin Huấn luyện của Trung Ương lẫn địa phương, tin sinh hoạt, kể cả sinh hoạt ăn uống của HĐ., nhất là đây đủ H.Đ. Trưởng niên ở các Châu Mỹ (Calgary, Ottawa, Montréal, Oakland, San Jose, Hoa-Thịnh-Đốn, Orlando, Texas ...), Châu Âu (Jambville, Rhônes-Alpes, Paris-Lyon ...), Châu Úc (Sydney, Melbourne ...) và cả châu Á (Saigon, Khánh-hoà, Quảng Ngãi...).
3. Món "Tìm Trẻ Lạc" gồm những vị đã ra đi mà không để lại địa chỉ, khiến M.C. phải thốt lên một câu ai oán "... Vàng rơi không tiếc, tiếc công cầm vàng". Ý này của Cụ M.C. thật độc, vì một trong những trẻ lạc là Đào-Bá-Hùng, trong một bài viết ký tên Đào-Vũ Anh-Hùng đã nêu câu : "Cầm vàng mà lợi sang sông, Vàng rơi không tiếc, tiếc công cầm vàng".
4. Món thịt người (đọc là nguội cũng được) là các Tr. Lâm-Tò-Bông, Nguyễn-Văn-Thuận, Hồng-Vĩnh-Phụ, Làng Tân-Hương ... "Vang Bóng Một Thời" đủ cả già trẻ, nam nữ, và thưởng nhân lẫn tử sĩ. Đọc xong ai nấy đều cảm thấy sáng khoái, nhẹ nhàng, tinh thần

phấn chấn vì tình Hướng-đạo bền chặt và sâu đậm cùng những gương đạo đức, lương thiện, giúp ích và khai phá.

5. Món “Mã Thư” tuy là món thứ năm, nhưng nhiều người lại thích “ăn trước”, vẫn xuất sắc như tự bao giờ. Rất nhiều độc giả khi nhận được Liên lạc là đã báo đọc ngay mục này trước, vì Mã Thư là nơi Ngựa nhà H.Đ. tha hồ phi nước kiệu, nước đại, nhảy rào, nhảy sông, nhảy lạch ... vừa phì vừa nhả hàng hàng gắm thù, hết tuyệt kỹ của Cụ Nguyễn-Du lại đến ca dao tục ngữ ... Thật huê dạng và độc đáo.
6. Món “Tiếng Việt” đề cập đến những nét chính, cần thiết, giúp ích phần nào cho những ai muốn bắt đầu dạy tiếng mẹ đẻ cho con trẻ lớn lên ở hải ngoại. Món ăn này không được nóng sốt, vì hình thức in ấn cho phép độc giả biết đây là món củ, hãm lại thì phải !
7. Món “Thơ” vẫn được nhà thơ Tuấn-Việt tung hoành, nhưng cũng gồm cả thơ thời tiết của Ý-Nga, thơ Thăng Tiến của Gà Lôi, thơ Hội ngộ của Vịt Nước Canada và Nguyễn Thanh-Viêm + Trần thị Trâm. Cũng có bài thơ với tựa đề quá hấp dẫn như : “Cho Nhau” của Hoài-Chi.
8. Món ăn đặc biệt kỳ này là sự lên tiếng của một thành viên mới trong Tân Ban Thường-vụ HĐTU/HĐVN nhiệm kỳ 2002-06. Điểm đặc biệt là Tr. Tân Chủ-tịch Nguyễn-Văn-Thuất không thấy lên tiếng chi cả. Chắc là Trưởng quen sống ở “Miệt Dưới” rồi. Trái lại, vị Tân Thủ-quỹ thì ra dáng tích cực lắm. Cứ nhìn hình “ba cha con” Trưởng với lời chú “Quyết Tâm Tham Dự Trại Hạp Mặt Trưởng Niên 2004” thì biết. Cũng sợ thay cho Bè Trên của Trưởng, người vắng mặt nhưng lại là người quyết định : Nếu không có Bè Trên thì làm sao có hình ba cha con !
9. Cuối cùng là món chính của buổi tiệc, với lá Tâm Thư của Tr. Cung-Giũ-Nguyên. Thấy lạ lùng cho sự sáng suốt và sắc sảo của một Trưởng H.Đ. mà tuổi đời đã trên cửu tuần. Bây giờ kẻ hậu sinh như Em mới hiểu vì sao đã có người con gái khi ra trước Ba Toà Quan Lớn đã đồng dục bệnh vực cho Trưởng.
10. Tráng miệng là món Club 50+ in nơi trang bìa cuối của Liên Lạc số 44 này. Ý chừng L.L. nhắc nhở anh chị em là ăn xong phải trả tiền đầy ! Khiến độc giả như em “động lòng”, không thể không “trả nợ miệng”, gửi ngay đến Tr. Tùng một check \$50.00. Không biết như thế có nhanh chân để được kể là “50 người đầu tiên gia nhập Club”, có được Tr. Tùng cho ăn chè hay không ? Cũng buồn một tí là may mắn làm chi được “ăn chè” ở Trại TT8 chứ không phải ở ... Nhà Bè ! Nhưng xin Cụ M.C. lên tiếng ngăn bớt sự “dối hờn” của Tr. Tân Thủ-quỹ đi. Đọc đến câu nguyên văn nơi trang 26 của L.L. 44 là : “Tôi chỉ làm được, nếu tờ báo mang tên HĐVN”, Em hãi quá. Tên “Nội-San Trưởng” có hàm chứa sự giới hạn thật, nhưng đã chắc gì tên “HĐVN” đã là tuyệt đối hay nhất mà Tr. Thủ-quỹ quyết liệt như thế ?

Điện thư như thế này là đã dài quá, phải không thưa Trưởng M.C. ?

Thân kính chúc

Em : TAT.

Sách Nhận Được

1. Tập tài liệu "Làng Nhân Ái" Hai Trăm Năm Khai Khẩn.

Tác giả : Lê-Hữu-Uy.

(*một Trưởng HDVN thuộc LD Bạch-Đàng, AZ.*)

Một tập tài liệu rất quý giá cho những người Đồng Hương hoặc liên hệ xa gần đến Làng Nhân Ái, một làng thuộc Quận Cái Răng (sau đổi là Quận Châu-thành) thuộc Tỉnh Cần-Thơ.

Sách trình bày "quá đẹp", với nhiều hình ảnh, tài liệu quý giá mà tác giả đã sưu tầm được.

Nội dung rất phong phú, tình nghĩa chơn chất, với những nhân vật đã có công góp sức tạo dựng nên Làng, một vài dấu tích còn lại thời xa xưa của một số làng mộ tiền nhân.

Có phần dịch ra Anh-ngữ dành cho những anh chị em thế hệ trẻ đọc cho thích hợp.

Sách dày hơn 200 trang, không đề giá bán, muốn biết thêm chi tiết, xin liên lạc với tác giả :

Tr. Lê-Hữu-Uy

3619 West Missouri Avenue

Phoenix, AZ. 85019, USA.

2. Hồi ký Vượt Ngục

Tác giả : Trà Nguyễn.

(Thành viên H.Đ. Trưởng niên Xóm Charlotte)

Sách được trình bày trung thực đoạn đời gian truân của tác giả : một giáo chức, động viên, biệt phái, bị tù cải tạo, tha về, quản thúc tại địa phương, làm ruộng, tham gia công trường bán đá và cung cấp đá để làm đường sá ở Bạc Liêu và Cà Mau, vượt thoát khỏi nhà tù lớn.

Đặc điểm cuốn hồi ký là "Những tình bạn" mà tác giả đã cảm nhận được. Từ bạn học thuở thiếu thời, tình đồng nghiệp khi đi dạy, bạn thời đi tù, tình bạn những lúc gian nan trốn tránh v.v...

Sách dày 367 trang, không đề giá bán, do Chánh Đạo xuất bản, không ghi địa chỉ.

Tiếng Chim Gọi Đàn

Ngày 15-12-2002, Ngựa tui lên Ottawa sinh hoạt chung với L.Đ., với Xóm Trưởng-Niên Ottawa và với rất đông Phụ-huynh và Thân-Hữu Hướng-đạo ở Thủ-đô Canada.

Gặp lại Tr. Hồ-Văn-Mẫn, một thiếu-sinh Đoàn An-Tiêm ngày xưa ở Huế, nhắc lại những kỷ-niệm thời đầu thập-niên 50. Sau đó, Tr. Mẫn gửi cho liên-lạc bài thơ mà Liên-lạc xin đăng ra đây, để mong rằng : những ai là An-Tiêm thì hãy đáp lại : "CÓ TUI" để nối lại dây Thân Ái.

Tình An-Tiêm

Thân tặng anh Lê-Phú

Thiếu-Phó Đoàn An-Tiêm, đầu thập niên 50.

Đọc thư Anh, tình An-Tiêm sống lại,
Những ngày vui Hướng-đạo ngỡ còn đây.
Người Huynh-trưởng thân thương luôn nhớ mãi,
Năm mươi năm kỷ-niệm vẫn đong đầy.

Chiều thu ấy, già biệt nhau lần cuối,
Anh lên đường theo tiếng gọi Quê-hương.
Đoàn Thiếu-sinh đứng buồn thiu không nói,
Lặng nhìn Anh, tay vẫy, ngậm ngùi thương.

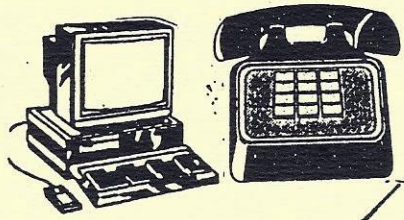
Rời xa nhau, xa mãi tận ngàn phương
Nay thư gửi, chắt chiu tình cổ cụu.
Anh khơi lại chút hương xưa ngày cũ,
Thương đàn em, giờ tóc đã ... pha sương.

Quên sao được, khi cùng Anh sinh hoạt,
Lều bên đồi, đêm lửa trại Thiên-An
Theo B.P. đời vui qua tiếng hát,
Khăn quàng hồng, ôi gọi nhớ mênh mang ...

Anh Em cũ, nay người còn kẻ khuất,
Hoài niệm xưa vẫn ám mãi trong tim.
Tình Hướng-đạo chẳng bao giờ phai nhạt,
Chắc thế nào cũng "Hội Ngộ An-Tiêm" ?

Hồ-Văn-Mẫn

(Mùa đông Ottawa -2002)

NHẮN TIN

1. Tr. Thanh-Huế (Xóm Tùng-Nguyên. Sydney)

Trong thời gian vừa qua, chắc Trường bạn ghé thăm, nhất là việc Ra Đi đột ngột của Anh Trường Xóm. Bài tiễn biệt của Phu-quân Xóm viên rất tình nghĩa và thành thật, tiếc là đất Liên-lạc quá chật hẹp, không thì đưa vào đây để anh chị em đọc mỗi thấy cái văn hoa của Ông Giáo. Chúc cả nhà bình an. Nghe nói Tr. Phiêu đã là Tân Xóm-trưởng. Nhớ cung cấp tin tức cho L.L. nghe.

2. Tr. Huỳnh-Thanh-Hùng (Virginia).

Trường quá chu đáo, đã gửi cho cuốn Đặc-san Xuân Quý-Mùi của Hội Cao-niên HTĐ. gồm nhiều bài vở thiết đặc sắc, nhất là Cự Hà-Bình-Trung đã "bao sân" khá nhiều. Riêng Anh, nên bảo trọng sức khoẻ, đã bị stroke một lần (dù nhẹ) thì nên tránh đừng để bị lần thứ hai, khó trị lắm. Em vẫn được tin tức của một số anh em Xóm Đình-Tiên-Hoàng (ngày xưa) như các anh Cẩn, Lang, Phong, Linh, Cầu ... Kính chúc Anh mạnh.

3. Tr. Hoàng-Hữu-Hương (Bach-Đằng Huế, TX).

Nhìn tám thiệp, nhớ lại cuộc Hội-ngộ Mùa Hè vừa qua, nhớ cái Huy-hiệu BSA bằng vàng của Trường tặng, mỗi khi nhìn, lập tức nhớ ngay anh em B.Đ. Huế tụ họp tại nhà Trường. Nhớ cả chú em Lê-Văn-Sanh ngày xưa ở Xóm tui, xách lồng đèn cho tui đi lấy vợ ! Ngoài Hương và em Sanh, tui chưa nhận được tin ai.

4. Tr. Hoàng-đình-Hân (Voi Gàn - San Franisco).

Thư của Trường khá dài (23-12-02), không chép ra được, hơn nữa vấn đề cũng khá tế nhị không tiện ghi lại, chỉ xin tóm lược trả lời, mong được thông cảm :

Sự thật, các Trường cũng có một số bất đồng, nhưng không đến nỗi trầm trọng như Trường mô tả.

Theo ý tôi, nếu chúng ta có 10 điều, nhưng Anh với Tôi chỉ đồng ý có 4 điều, chúng ta hãy cùng nhau làm việc chung về 4 điều ấy đã. Còn cứ tiếp tục cãi nhau hoài về 6 điều khác thì sự chia rẽ càng sâu xa hơn.

Trong tình trạng như vậy, cái lối cư xử "tử tế" với nhau của người mình là một loại "dầu Cù-là con Cọp", dù không trị được bá chứng thì cũng xoa dịu, cũng giúp người ngoài một phần nào cái ám ức, cái tức tối khi phải sống, phải sinh hoạt chung với nhau.

Trường cũng nên nhớ cho rằng : " Trên đời này người ta thường Học Khôn từ những lần thất bại hơn là những lúc thành công".

5. Tr. Lê-Hồng-Yến (Són-ca :vui .Bordeaux, Pháp)

Thư này thật khó trả lời vì Trường là Nữ-giới. Ngựa tôi xin lấy tâm trạng một "liền ông" mà giải đáp một cách chung chung, mong các Chị độc giả bỏ tặc cho.

Cuộc đời luôn luôn có những cái thường và cái bất thường. cho nên Chị nghe nói về "Anh Ấy", dù là một Tráng-sinh, như thế này thế nọ, có một vài cử chỉ đáng phiền, nói hoài mà không thay đổi tánh nết...

Trời ơi, Ngựa tôi đâu phải là Bà Tùng-Long ! Nhưng Trường cũng nghe nói : " Đàn Ông năm bảy lá gan. Lá ở cùng vợ, lá toan cùng người". Hãy rộng rãi chấp nhận cho Chàng một ngăn kéo riêng biệt để đựng các thứ tạp nhạp, miễn là Chàng" đừng làm đổ nhà "là được ! Trả lời như ri, chắc khó ổn với các Bà.

6. Tr. Phan-Ngoc Đồng (Philadelphia)

Xin trả lời từng điểm theo thư hỏi : Một : Trong Đại-Gia-dình Hướng-dạo VN đã có những cặp Nam Nữ thành lập hôn nhân với nhau, nhưng tỉ lệ không nhiều. Hai : Con gái chỉ đẹp một thời và không chờ đợi lâu (ít lắm). Ở VN còn có thêm yếu tố Cha Mẹ, Xã-hội.

Ba : Trường là nam-nhi, phải đi bước trước, vì là phái Mạnh (nhưng thực tế thì yếu xìu). Bây giờ tuổi ấy không còn, Trường ngồi tiếc rẻ đã bỏ dở nhiều cơ hội, tự nghĩ bây giờ đã học trường đời nhiều, không còn rụt rè e-lệ, những thời ấy vô tình qua, cái thời mà :

Dơ tay mà ngắt cọng ngò,

Thương em muốn chết, giả đồ ngó lơ !

Đáng kiếp, ai bảo đại, ráng mà chịu. Chờ kiếp sau !

